

Kaži ovoj planini

*Ponedeljak, večer, 23. Novembar 1959.
Santa Clara County Fairgrounds, San Hoze,
Kalifornija, SAD.*

Kaži ovoj planini

E-1 Hvala vam. Možete sestiti. Izvinite što kasnim, međutim, baš kada sam dolazio imali smo hitan slučaj, oni su bili ovde napolju u dvorištu. Molio sam se za jednu dragu osobu koja je zbog svog mentalnog stanja otišla u bolnicu, u očajnom stanju, i za jednu majku koja je doživela šok zbog gubitka svoje bebe. I oni su je malo pre doveli iz bolnice, ona je bila u tako lošem stanju da sam ja odmah morao da je umirim. Siguran sam da je Bog čuo molitvu i ona će biti dobro. Jadan njen muž, jako se potresao, ja znam kako je to; i ja sam doživeo nešto slično, gubitak svoje porodice, i znam šta je to. Kao što je Bilijeva majka... Vi morate proći kroz to da biste shvatili težinu toga. Morate... Oni koji imaju takve probleme mogu da saosećaju sa drugima.

E-2 I, svaki put kada se pojavi neki hitan slučaj kao što je ovaj, ne zaboravite, mi ćemo pokušati da ga odmah rešimo. Sa onima koji mogu da stoje na skupovima mi pokušavamo da razgovaramo neko vreme. Mi pokušavamo da razgovaramo sa njima da bismo oko njih izgradili veru. Samo posmatrajte, najveći deo svedočanstava koja dobijam na mojim skupovima su od ljudi koji su izlečeni baš na skupu. Nema mnogo onih koji dospevaju do mene ovde na bini da bih se ja molio za njih. Ja volim da se molim za ljude, to je moja služba. Ali nema puno onih sa kojima se ja lično srećem, nego je to Sveti Duh, njihova vera koju ovi podižu u njima, tamo, da će oni biti izlečeni.

Posle službi (Moja služba to potvrđuje.), na stotine pisama dolazi sa mesta gde smo bili, od slepih ljudi, koji su možda sedeli na skupu i onda otišli kući i samo su mislili na to, i nedelju dana kasnije su pogledali. Ili su samo išli ulicom, i nešto se dogodilo, paralizovana osoba bi sedela u invalidskim kolicima i odjednom bi ustala i počela da trči. Razumete li, samo... Ako molite za ovaj blagoslov...

Ponekad Bog ne može odgovoriti istog časa. Koliko vas to zna? Setite se Danijela koji se molio Bogu i čini mi se da je prošlo dvadeset, dvadeset i jedan dan ili nešto poput toga, pre nego što mu

se pojavio taj Anđeo. Ali On će se na kraju pojaviti; vi se jednostavno ne brinite za to. I mogli bismo ispričati puno svedočanstava na stotine puta stotine stvari koje su se dogodile na taj način.

E-3 Mi pokušavamo da probuđenje organizujemo najbolje što možemo. Nama nije, kako mi to kažemo, najvažnije Božansko izlečenje, jer je Božansko izlečenje sporedna stvar. A sporedna stvar vam ne može biti najvažnija; mi to znamo. Velika stvar za koju se mi borimo na svakom probuđenju je da prvo Hristu privedemo izgubljene duše; da oživimo crkvu i da je vratimo nazad u duhovno stanje, na mesto na kom bi ona trebala biti, u blisko zajedništvo sa Bogom; da donesemo zajedništvo među crkve, kao treće; a kao četvrto da se molimo za bolesne. To je naš cilj, naše nastojanje, su prvo grešnici, zajedništvo i—sa crkvama, i zajednički put sa crkvom ka Bogu, a onda molitva za bolesne.

E-4 Pošto je večeras ponedeljak veče, kažem vam da nisam očekivao ni trećinu ovih ljudi ovde. Tačno. Mislio sam da neće biti više od dvesto, ili tristo ljudi. Obično ponedeljkom uveče na istoku, pa, skupovi se odvijaju prilično sporo. Ali čini mi se da ovde večeras ima više ljudi nego što ih je bilo juče poslepodne.

I ja sam rekao juče poslepodne da ću večeras održati još jedno veče, želeo bih da ga nazovem veče posvećenja. Ja sam želeo samo da uđem unutra i da vam kažem nešto o onome što Sveti Duh radi u mom životu. I nadam se da će vam to pomoći da napredujete, da se vi sami približite više Bogu. I govoriću o Božanskom daru koji treba da dođe u crkvu... Ja sam siguran da smo svi mi zainteresovani za sve ono što će Bog uraditi, i za Božija obećanja koja se ispunjavaju. To je bilo rečeno samo jednom i to u mojoj crkvi u Indijani.

E-5 Želeo sam da vam večeras kažem šta se događalo u poslednjih nekoliko dana. To je novo; i to će vam pomoći, mislio sam, dok sam počinjao večeras i otpočinjao ovonedeljni skup. Biće vam od pomoći da se molite za mene i da se molite za crkvu, da bismo svi mi mogli ući u ovu veliku stvar koju je Bog već potvrdio, mi možemo u to ući na ovom skupu. Imam neopisivu želju da vidim

kako se to događa. Ja sam kao dete koje čeka da dođe Božić, sa uzbuđenjem čekam da se to dogodi. Meni neće biti lako, naravno, ali to će biti dobro za crkvu. To je ono za šta sam ja zainteresovan: Božiji narod, ono što će im pomoći da veruju Bogu, da naprave novi korak. I to će biti velika stvar i za bolesne takođe.

E-6 Pre nego što pročitamo neke stihove iz Pisma, na koje ću se pozvati, želeo bih da se pomolimo. I želim da vas obavestim, da ćemo sutra uveče održati poseban skup spasenja, sutra uveče. Naša želja je da svako od vas, sutra uveče, dovede sa sobom nekog grešnika ako može. Nekog grešnika koga poznajete, pozovite ga da dođe sa vama jer ćemo mi uložiti poseban napor sutra uveče za grešnike da bi oni prihvatili Gospoda Isusa.

Svake večeri, naravno, Sveti Duh je ovde. Gde god da odete, On će uvek biti tamo. Nikada nećete pobeći od Njega. David je rekao, ma gde da je on prostro svoj krevet, Bog je bio tamo. Zato što su Anđeli Božiji nastanjeni oko onih koji se Njega boje. Samo razmislite, oni se jednostavno nastane i sednu dole pored vas, i svo vreme vas posmatraju.

U našoj zemlji dole na jugu, imamo puno crnaca koji su veoma duhovni. I oni dođu na neki moj skup i nekada su pevali za mene jednu pesmu...Sećam se da je tamo nekada bila jedna stara sestra crnkinja, ako ona ne bi mogla da peva nju i da donese Duh Božiji među ljude, "Ceo dan, celu noć, anđeli me čuvaju." Oh, ako ona nju ne bi mogla da peva...I...Zato sam ja uvek morao da je praktično vežem svojim rukama da ona ne bi upropastila skup, samo je skakala, i vikala, i trčala na sve strane.

Mislite da to nisam radio, zar ne? Ali jesam. Ja to ne radim, nego On u meni. Mislim da kada bi se neko osećao kao ja tada on bi uradio isto to. To je jednostavno iskustvo. Da, gospodo, sigurno jeste. Ne zaboravite ova obaveštenja. Pognimo sada naše glave pre nego što pređemo na Njegovu dragocenu Reč.

E-7 Dragi Gospode, mi smo Ti zahvalni za ovu privilegiju što Te poznajemo kao našeg ličnog Spasitelja, znajući da smo prešli iz smrti u život, i da Hristov Duh prebiva u nama, i oko nas, i među nama, i mi smo Njegov narod koji se zove Njegovim Imenom. I

Anđeli paze na nas dan i noć, oni nikada ne odlaze; oni su nastanjeni oko nas. I možemo očekivati od Boga da uradi bilo šta bilo kada, zbog Prisutnosti Anđela Božijih Kojima je On zapovedio da paze na nas i da se brinu o nama.

Oče, mi molimo da Anđeli Božiji zauzmu večeras svoja mesta pored svakog vernika i širom ove zgrade, i neka nešto bude rečeno ili urađeno što će učiniti da ovaj skup ostane zabeležen u našem sećanju i u našim srcima za sve dane našeg života, za izlivanje slave Božije večeras.

Blagoslovi moju braću propovednike koji ovde sede i slušaju, koji daju podršku molitvom, svakim naporom kojim mogu. Bože, blagoslovi ovu braću. Mi se molimo da im ti daš pomazanje i silu. I želju njihovih srca, neka one budu ispunjene u njihovim životima. Ostali, koji su u slušateljstvu, neka isto bude i sa njima, Oče. Oprosti nam naše slabosti, jer mi ih imamo mnogo.

Mi molimo da Ti sada uzmeš Tvoju Reč i da je blagosloviš našim srcima. I zamolio bih Te, Gospode, da ljudi ne pomisle, zato što ću se ja pozvati na iskustvo koje si mi Ti dao, i govoriću istinu, Gospode, da ljudi ne pomisle da je to upućeno lično, nego da je to ono što se Ti spremaš da uradiš za Svoje ljude. I neka se svi raduju, i veruju, i neka svi imaju korist od toga. U Ime Isusa Hrista, mi to molimo. Amen.

E-8 Pre nekoliko godina...Koliko u ovoj zgradi ima onih koji se sećaju vremena kada sam ja prvi put došao na zapadnu obalu da se molim za bolesne pre mnogo godina? Ja sam bio...Da li znate da je San Hoze prvi poziv koji sam ja dobio zapadno od Misisipija? San Hoze, Kalifornija...Ne znam ko je to bio, ali sam dobio pismo od nekoga ko me je pozvao u San Hoze odmah pošto je ćerka Roberta Doertija, mala Beti, bila izlečena od sindroma horeje. I to je bio početak službe koju sam započeo na tom polju.

I sećam se, i mnogi od vas se mogu setiti, da u tim danima kada sam se molio za bolesne, ja bi ih uhvatio za ruku i stajao bih tamo, a Gospod bi progovorio (ja nisam koristio sopstvene misli) i rekao bi šta nije bilo u redu sa tom osobom. Tačno ono što mi je On rekao da će se dogoditi one noći kada sam se sreo sa Njim u Grins

Milu, kod kampa, kada mi je On rekao šta će se dogoditi. I tada mi je On rekao, “Doćiće vreme kada ćeš znati same tajne njihovih srca.” Sećate se da sam vam rekao da će se to dogoditi na taj način. Koliko vas se seća toga, da li se stariji sećaju toga kada sam ja rekao da će se to dogoditi? Vidite da se to dogodilo na taj način.

E-9 On je obećao da će se to ponovo pokrenuti. Poslednji put kada sam bio ovde prošlog proleća, govorio sam svima vama o nečemu što treba da se dogodi. Čini mi se—po kaseti znam da sam rekao da mogu skoro da to dohvatim i osetim, to je bilo jako blizu. Koliko vas je bilo na službi prošle godine i čulo to. Razumete li? I, želim da vam kažem kako je to napredovalo. To je ono što želim da uradim večeras. I pre nego što to uradim...Ja verujem da Bog može da uradi sve što želi. On je Bog. A ja sam takav biblijski vernik da verujem da se ono što On radi mora prepoznati u Bibliji. Zar ne mislite da bi Biblija trebala prva o tome da govori, onda mi možemo znati da smo na pravom putu, sve dok Biblija—ona je obećanje koje je dao Bog.

E-10 Želim da vam ukratko nešto kažem o nepogrešivosti Reči (Razumete li?). Kao prvo, želim da znate da je Bog beskonačan. On je toliko savršen da je znao sve što će se ikada dogoditi. Da li to verujete? On je znao pre nego što je svet bio stvoren da ćemo mi sedeti ovde večeras jer je On beskonačan. Ako On ne bi bio beskonačan, onda On ne bi bio Bog. Ako bi On bio konačan, bio bi poput nas. Ali beskonačan, nema načina da se to objasni. I sve što Bog kaže je savršeno; On to ne može poboljšati niti poreći. To je savršeno, jer je Bog savršen, i Njegove Reči su savršene. Njegova obećanja ne mogu nikada izneveriti. Vi morate imati takvu veru u Boga kada čitate Bibliju da biste mogli verovati Njegova obećanja. Morate se setiti da je On savršen. Njegove Reči su savršene; one ne mogu nikada izneveriti; one nikada ne mogu biti poboljšane; one su od početka savršene.

Mi danas možemo napraviti bolji auto nego što smo mogli pre deset godina. Vi verovatno možete danas napraviti bolji avion; naučnici mogu. Zato što smo mi konačni, pravimo poboljšanja na drvetu znanja. Međutim, Bog je od početka savršen. Kada On kaže

nešto to je savršeno. To se nikada ne može poboljšati. I zato, kada Bog da obećanje, to obećanje je zauvek istinito. Ono ne može biti nikakvo drugačije osim istinito.

E-11 Mi želimo da o tome razmišljamo sada dok čitamo Njegovu Reč. Okrenite zajedno sa mnom Marka 11. glavu, i počnimo da čitamo od 20. stiha Marko 11. glava. I dok vi–dok čekam na vas da to pronađete, ispričaću vam uvodni deo lekcije.

Isus je došao do hrama. I na Svom putu On je ušao u hram, i počeo je da isteruje ljude koji su menjali novac i koji su radili pogrešne stvari, i rekao im je da je pisano, da je Božiji dom dom molitve. Ali oni su od njega napravili razbojničku pećinu, i zloupotrebili su Božiji dom. I posle toga, narednog jutra dok je išao naišao je na smokvu. To drvo je imalo lišće na sebi, i On je pomislio da možda na njemu ima i neka smokva. On je krenuo da ubere koju smokvu. Ali tamo nije bilo ni jedne, jer još nije bila sezona. I On je rekao tom drvetu, “Ni jedan čovek neće jesti tvog roda od sada zauvek.” Ovo je mesto gde mi sada počinjemo da čitamo, od 20. stiha.

I u jutro, dok su oni prolazili, videli su kako se smokva osušila iz korena.

I Petar ga je podsetio, Učitelju, pogledaj, smokva koju si prokleo na putu se osušila.

A Isus odgovarajući reče im, imajte veru u Boga.

Jer zaista vam kažem, da svako ko kaže ovoj planini, premesti se u more; i ne posumnja u svom srcu, nego veruje da će se dogoditi to što je rekao; biće mu sve što kaže.

Zato vam kažem, sve što želite, kada se molite, verujte da ćete primiti, i biće vam.

E-12 Kada sam nedavno pročitao ovo, to mi je donelo neku nesigurnost, jer sam ja uvek mislio, takođe i večeras mislim, da nikakav blagoslov ne može doći osim preko pomazanja, da pomazanje donosi svaki otkupljujući blagoslov za koji je Isus umro. I zato me je ovaj deo Pisma zbunjivao.

Čuli ste od mene mnogo puta na skupovima, i večeras ću to ponovo citirati, da je Božansko iscelenje nešto što je Bog već uradio. Spasenje je nešto što je već plaćeno. Isus je platio...“On je bio ranjen za naše prestupe; Njegovim ranama bili smo izleženi.” Kada je On umro na Golgoti, On je rešio pitanje greha i svako pitanje koje se tiče čovekovog otkupljenja, čak i uskrsnuća i svega. I On je to dokazao Svojim uskrsnućem. Zato, ako neko kaže, “Prošle noći sam bio spašen. Spašen sam pre deset godina.” Ne, ustvari vi ste bili spašeni pre hiljadu i devetsto godina. Vi ste to samo prihvatili prošle noći ili pre deset godina. Razumete li, to je već plaćeno, vi samo prihvatate nešto što je On uradio za vas. Vaša vera u Boga je ono što donosi blagoslov koji tražite po Njegovoj Reči. Verujem da Evanđelje ne može biti jasnije propovedano, jer je to ono što je Isus uradio za nas. Ono što mi nismo mogli da uradimo, Isus je uradio za nas, i našom verom u Njegov završen posao dobijamo blagoslov, sve ono što tražimo.

E-13 Tako i ja ovde govorim u redu, kada se Sveti Duh pokrene i kada da raspoznavanje, a svrha toga je da Božije Prisustvo dođe među ljude; kao pevanje pesama, vikanje, poruka dana u nepoznatim jezicima, ili nešto slično, to donosi Duh Božiji među ljude. Mnogo puta ste čuli svog pastora kako propoveda Reč tako da Duh dođe među ljude a oni jednostavno počnu da viču. Oni se više ne mogu obuzdati. Jer Duh Božiji...“Čovek neće živeti samo od hleba, nego od svake reči koja izlazi iz Božijih usta.” Duh Božiji uzima Reč Božiju i hrani ljude, i oni tom Rečju duhovno rastu. To je Evanđelje.

E-14 Zatim kada sam ja...Jednom sam pročitao u Bibliji o paklu, i pročitao sam da reč “pakao” potiče od reči “hades” koja znači “grob.” I ja oko tri ili četiri godine, nisam propovedao o paklu, jer na jednom mestu je izgledalo kao da je to razgorela vatra; a na drugom grob. Dok nisam saznao istinu o tome, onda kada sam saznao tačno šta je to, i uz pomoć Anđela Gospodnjeg koji mi je to otkrio, jer ja nemam nikakvog obrazovanja, ja se jednostavno držim Pisma i molim i pretražujem Pismo dok On ne dođe i dok mi to ne otkrije.

Kada On stane pred mene u tom Svetlu koje vidite na toj slici, i otkrije to, to se svaki put savršeno slaže sa Pismom od početka do kraja. To je razlog što ja znam da je to Anđeo Gospodnji, jer On svedoči o Njegovoj Reči. I kada bi mi taj Anđeo rekao nešto što nije biblijski, ja mu ne bih verovao. To se prvo mora slagati sa Rečju. Božija Reč je večna. Jer, Pavle je rekao, neki anđeo bi mogao doći i propovedati nešto drugo, što nije tačno. Međutim, ako je to Božija Reč, Anđeo Gospodnji će svaki put potvrditi da je ta Reč istinita, ako je to zaista Anđeo Gospodnji. Ako je to nešto drugo, onda to nemojte slušati. A ako Anđeo dođe i ako vam kaže baš ono što Reč kaže, onda je taj Anđeo od Boga.

E-15 Ja ne bih mogao opravdati sebe da propovedam o ovom delu Pisma. Kako...Da li ste приметili da je Isus rekao ovde, “Zaista, kažem vam, ako kažete ovoj planini, ‘Iščupaj se, i baci se u more’; i ne posumnjate, nego verujete u vašem srcu da će se desiti to što ste rekli; biće vam to što ste rekli.” Ja to nisam mogao potvrditi, zato što to nisam mogao razumeti. Kako to može biti da kada ja kažem nešto, kao čovek, i onda kako...Šta kada bih ja rekao nešto što nije u skladu sa Njegovom Reči i kada bi tražio nešto što nije u skladu sa Njegovom Reči, a to bi onda moralo da se dogodi. Zato što je Isus rekao, “Ako vi kažete...” ne, “Ako Ja kažem...” nego “Ako vi kažete...” upućujući to Svojim apostolima, vernicima. “Ko god kaže ovoj planini, ‘Premesti se’; i ne posumnja u svom srcu, nego veruje da će se dogoditi ono što je rekao; biće mu to što je rekao.” Ne ono što je On rekao, nego ono što vi kažete.

E-16 Što se mene tiče, to je ovo prenelo sa pomazanja na osobu. Ja to nisam mogao razumeti. I to je bilo pre oko tri ili četiri godine kada sam ja to čitao, приметio sam da se to drvo osušilo. Pomislio sam da je to bilo samo Božije čudo, međutim, nešto je tada zagolicalo moj um, “Jesi li proučio taj deo Pisma: biće vam to što ste rekli.” “Ako kažeš nešto a onda veruješ da će se to dogoditi, biće ti to što si rekao.”

To me je zbunjivalo, ja sam jednostavno zaobilazio taj deo Pisma. Zato što sam svesan toga da sam odgovoran Bogu za ono što kažem pred onima koji su otkupljeni Njegovom Krvlju. Svestan

sam da će Bog od mene tražiti odgovor za to na dan suda. Zato, siguran koliko je to čoveku moguće, pre nego što kažem bilo šta, ja želim da to bude ispravno, i da bude ispravno kroz celo Pismo, ne samo na jednom mestu, nego ispravno na svakom mestu. To mora biti potpuno isto. To mora biti isto od Postanka do Otkrivenja. Ako nije tako, onda ja možda govorim nešto pogrešno.

E-17 I tako, uzeo sam leksikone, tumačenja, različite verzije, čak i Davej verziju, sve što sam mogao da pronađem. I sva Pisma, Grčko, Jevrejsko, sva su govorila isto: Isus je to rekao. Nema sumnje, čak i kroz Davej verziju, koja je rimska, odnosno katolička Biblija, Davej verzija. I ništa od ovoga nije to poricalo, nego da je Isus lično to rekao. “Bilo šta da kažete, biće vam to što ste rekli, ako ne posumnjate u svom srcu.” On je rekao, “Zato kada se molite, verujte da ćete primiti to što tražite, i to će vam biti dano, ako to možete verovati.” Vidim da se ovo ponovo temelji na veri. I zato ne želim da izgubite ni jednu od ovih reči u ovom svedočanstvu. Želim da se držite tog dela Pisma sa ovim svedočanstvom. Uvek ispitajte svačije svedočanstvo, ili njihovo propovedanje, uz pomoć Reči. To mora doći iz Božije Reči.

E-18 Zatim, jednog dana, ne tako davno, na jednom od mojih skupova, bio je jedan brat iz Jehovinih Svedoka koji je bio malo skeptičan prema tom skupu. I kada je on čuo za njega, došao je u Luisvil; imao je sina čije su noge bile iskrivljene od dečije paralize. Međutim, jedne večeri on je video kako taj mali dečak ustaje iz invalidskih kolica u kojima je bio sav vezan preko svojih kukova, i jedna noga mu je bila kraća od druge. Mališa je počeo da trči na sve strane i skakao je na bini i održao je jednu propoved. To ga je ubedilo.

On je bio preduzimač. Zvao se Vud, Benks Vud. On živi, oni su sada moje komšije. On je bio iz Krestvuda, Kentaki. Ja sam imao veliki šator gore u Ohaju. On je doveo svog sina i sedeo je u zadnjem delu šatora. Te noći je Sveti Duh došao na skup i rekao je, “Čovek koji sedi tamo nazad, njegovo ime je Benks Vud. On je iz Krestvuda, Kentaki, preduzimač, po veri Jehovin Svedok. I on sa sobom ima dečaka čije je ime David, koji ima dečiju paralizu. Jedna

noga se izdužila. OVAKO GOVORI GOSPOD, on je izlečen.” On nije znao šta da radi.

Ubrzo je dečakova majka rekla, “Davide, ustani.” I kada je on ustao, on je bio potpuno normalan. To ga je ubedilo. Prestao je da se bavi drvenarijom, preduzimaštvom, prodao je sve što je imao, kupio je malu kuću pored moje, i od tada živi tamo. I...Gospodin Benks Vud. Koliko vas njega poznaje? Mnogi od vas ovde ga poznaju, zbog prodaje knjiga. On često sa mnom prodaje knjige na skupovima.

E-19 U njegovoj porodici svi su Jehovini Svedoci, veoma fini ljudi, zaista izuzetno fini ljudi, iskreni, njihovo prezime je iznad svake kritike u državi Kentaki, fini ljudi. I tako, jedan od njegove braće po imenu Lajl je došao da ga poseti. Zato što su ga oni izbacili iz crkve zbog njegove vere u Boga za Božansko izlečenje jer su oni govorili da je to od đavola...Međutim, taj dečak je bio izlečen. Taj dečak je sada mladić, oženjen je, i on ne...On proučava koja je noga bila paralizovana. Radi u samoposluzi, neka vrsta nabavljača ili nešto drugo za samoposluge.

I, ovaj gospodin Lajl je došao u kuću gospodina Vuda; rekao je, “Benks, ti znaš kao brat da te mi svi volimo.” Ali je rekao, “Kako si mogao tako da zalutaš? Kako si mogao da poslušáš nekog propovednika fanatika i da se odrekneš vere kojom te je tvoj otac naučio?”

On je rekao, “Ja se nisam odrekao vere kojom me je moj otac naučio; ja samo verujem još više.” Odgovorio je, “Ja verujem i to i još ono što sada znam”

“Pa,” on je rekao, “sa kakvim prevarantom si se sada zapetljao?”

On je odgovorio, “Eno ga tamo u polju sabira seno.” I rekao je, “Hoćeš li da razgovaraš sa njim?”

Odgovorio je, “Da, hteo bih da porazgovaram sa njim na minut.” Rekao je, “Voleo bih samo da čujem šta misli.”

E-20 I pozvao me je, gospodin Vud. A ja sam bio prljav i, znate kako je to, i zagrejan i znojav, i radno odelo pobeležilo od znoja, i gde

je ono bilo dan pre toga. On je ušao unutra, rekao je, “I ti si taj propovednik koji je Benksa uvukao u ovu divlju hajku.”

Ja sam odgovorio, “Ne, gospodine, nisam.” Rekao sam, “Ja sam njegov brat u Hristu, propovedam Evandjelje.” I on me je nekoliko puta dobro pogledao od gore do dole; seli smo da porazgovaramo. Nije bio nerazumna osoba, bio je fin, ali je rekao, “Gospodine Branham,” rekao je, “mi smo strogo odgajani kao Jehovini Svedoci, naš otac je čitač u Jehovinim Svedocima.”

Ja sam odgovorio, “To je lepo. Meni je drago što to čujem, da...I vi nosite dobro prezime, ja svakako cenim oca koji vas je odgajao, i majku, kao iskrene i moralne ljude kao što ste vi.”

E-21 I pošto je prošlo izvesno vreme od kako sam bio tamo Sveti Duh u dobroti Njegove milosti, došla je vizija. I ja sam rekao, “Gospodine Vud, vidim da ste vi oženjen čovek. Vi imate ženu; ona je plavokosa; imate dva mala sina sa oko šest i osam godina.” On je pogledao Benksa sa podsmehom, pogledao je u mene. Ja sam rekao, “Pomislili ste da mi je to Benks rekao. Nije.” Rekao sam, “Možda znate ovo. Vi ste napustili svoju ženu, ili ste joj neverni. Prošle noći ste bili sa ženom koja je imala smeđu kosu. Ona je mnogo mlađa od vas. Bili ste na mestu gde je ona bila zajedno sa vama u nekoj sobi, i tamo je bio neki čovek koji je kucao na vrata. Pobjegli ste kroz prozor, i dobro je što niste otišli do vrata, bili biste ubijeni, jer je on imao pištolj u svojoj ruci.” I on je pao na pod. Znao je da mi Benks to nije rekao.

Rekao je, “Gospodine Branhame, želim da saznam više o tome.” Baš tamo u sobi Gospod Isus ga je spasao. Odjurio je da to kaže svom ocu. Njegov otac je rekao, “Sada ste svi zastranili.”

E-22 I evo dolazi i njegova sestra. Ona je prisustvovala prvom skupu i bila je obraćena, i ja sam je krstio u Hrišćansku veru. I to je razbesnelo oca, i evo dolazi i on. Benks je već bio otišao kada smo žena i ja stigli u kuću, i tamo je bio jedan auto parkiran na putu, i jedan stariji čovek koji je stajao u dvorištu. I mi smo mu se obratili, on je rekao, “Ja sam gospodin Vud.”

Ja sam odgovorio, “Da, gospodine,” rekao sam, “Moje ime je Branham.” Ja sam rekao, “Drago mi je.”

I on je rekao, “Drago mi je gospodine Branhame.” Rekao je, “Da li znate gde je Benks?”

Ja sam odgovorio, “Verovatno je otišao u prodavnicu. Ovo je obično vreme kada mi idemo, i on i njegova žena su otišli. Hoćete li ući?” On je odgovorio, “Ne, bolje da ostanem ovde napolju.”

Ja sam rekao, “Uđite, popijte čašu vode i osvežite se. Benks će doći za koji minut.”

I ušao je na kratko, i rekao je, “Želeo bih da idem na pecanje sa tobom, imaš li vremena da odeš na pecanje?”

Odgovorio sam, “Oh, naravno.” Hteo sam da radim na njemu. I on je rekao...

E-23 Sledeće-te noći je padala kiša kao iz kabla. I sutradan smo otišli do...Rekao je, “Mislim da nema svrhe da idemo; potoci će biti blatnjavi.”

Ja sam odgovorio, “Pa, možemo otići da probamo.” Prešli smo reku. I ja sam se molio Gospodu da mi pomogne. Nisam planirao da kažem bilo šta o religiji. Neka on započne. I ako je gladan, on će to spomenuti. Kada smo prešli reku, ja sam video viziju. I rekao sam, “Gospodine Vuds, da znate,” rekao sam, “danas će svaki potok koji budemo prolazili biti blatnjav.” I ja sam rekao, “A kada dođemo do jezera na koje idemo, biće vedro. Pecaćemo do oko tri i trideset posle podne i nećemo uloviti ni jednu ribu. Onda ću ja početi da lovim ribu. Ja ću uloviti oko pedeset funti. Ti ćeš uloviti jednu. Tvoj sin Lajl će uloviti jednu. Prestaćemo da pecamo oko ponoći. Sledećeg jutra ponovo ćemo ići na pecanje. Ja ću upecati veliku belu ribu. Ove ribe koje ću upecati će biti somovi. A sledeća će biti velika bela riba. Zatim ćemo pecati i preostali deo dana i neće nam čak ni zapecati. To je OVAKO GOVORI GOSPOD.” On je pogledao na Benksa i nekako se nasmešio a onda je pogledao oko sebe.

E-24 Upravo tako se to i dogodilo. I kada je on otišao te večeri...Posle druge večeri kada smo pecali ceo dan i kada je taj čovek odlazio na svaku obalu na koju je mogao da bi ulovio ribu, ali ni jednom mu više nije zapecalalo. Ja sam ulovio oko dvadeset i pet funti ribe, dve sam ulovio, pet od po osam funti svaka na malu

udicu, četvorku, bez meredova. Ja...To je morao biti Bog, za svakoga ko se razume u pecanje. On je sedeo tamo i posmatrao je. On nekako govori sebi u bradu. I njegov sin mu je rekao, sledećeg dana, rekao je, “Pa, tata šta misliš o tome?”

Odgovorio je, “Ako neko može da vidi ribu pre nego što je uhvati, valjda je to u redu.”

I ja sam rekao, “Međutim, ja ne mogu to da uradim uvek gospodine Vud. Ovo je bilo zbog vas.” Rekao sam, “Bez ikakvog omalovažavanja, Biblija kaže da ‘Ako među vama bude neko ko je prorok ili duhovan, ako on prorokuje i ono što kaže se dogodi, onda ga poslušajte.’” Rekao sam, “Bez nepoštovanja prema gospodinu Raderfordu, on je rekao da će Hrist doći 1914., zbog čega je smatran duhovnim, jer je On tako došao, na dan Pentakosta. Ostale četiri stvari koje je promašio,” rekao sam, “šta za ovo?” Razumete li? I krstio sam ga pre oko tri nedelje, njega i njegovu ženu u Hrišćansku veru.

E-25 Njegov sin i ja smo se vratili nazad—dva sina, došli smo na ovo mesto. I posle toga smo ponovo pecali nekoliko nedelja. Ponovo smo pecali u Dejl Holou, i te noći smo imali dobar ulov ali ponestalo nam je mamaka. I stajali smo, bacali smo mušicu, i lovili smo malu plavu ribu da bismo je upotrebili kao mamac. Gospodin Benks Vud je rekao gospodinu Lajl Vudu, oba su bila braća, rekao je, “Moramo da odemo tamo kod neke gospođe.” Ona ima oko devedeset godina. Rekao je, “Kada smo bili deca, mali Jehovini svedoci, odlazili smo tamo i ona nam je davala hleba i putera. Sećaš se onog starog domaćeg hleba?” Rekao je, “Moramo otići da joj kažemo da smo spašeni.” To je bila prava stvar.

E-26 Ovo...Molim vas potrudite se da razumete ovo. Ponekad je sam način na koji kažete nešto ono što će promeniti celu situaciju. Oni su rekli baš ono što treba. Jer je upravo tada Sveti Duh pao na mene od nekud sa neba, i ja sam rekao, “OVAKO GOVORI GOSPOD.” Prijatelji, ja imam prijatelje koji su ovde sa mnom od mog detinjstva, iz grada odakle sam ja došao. Pozivam sve, bilo gde, bilo kada, ako su oni ikada čuli to ili neko drugo proročanstvo, koje se nije ostvarilo baš onako kako je rečeno. Razumete li? Negde

na kaseti...Koliko vas zna da je to istina? Podignite svoje ruke, oni koji znaju da je to istina? Naravno. To je tačno, zato što je to Bog. Da sam to ja, ono se ni jednom ne bi ispunilo. Ali ako je to On ono će se uvek ispuniti. Ono ne može izneveriti.

E-27 Oni su pitali, “Šta misliš da će to biti?”

Odgovorio sam, “Biće uskrsnuće jednog malog života, neke male životinje.” Rekao sam, “Nisam video koja je to životinja, ali je nešto što je jednom oživelo.”

I razgovarali smo o ovom stihu iz Pisma. I onda, pomislio sam, “To mora da je ono malo mače koje je moj mali sin ubio.” Mi se u neku ruku malo bojimo mačaka u našoj kući. Moja mala ćerkica je došla jednog poslepodneva, ona i mala Rebeka, sa još jednom devojčicom iz susedne kuće, i one su imale jednu staru mačku, koja je bila skotna, i želele su da je zadrže, i ja sam im to odobrio. One su je stavile u kutiju, i sledećeg jutra imali smo negde oko osam ili deset malih mačića. I moj mali Džozef, on je tada imao oko dve godine, hteo je da vidi jedno od njih. Mačići još nisu bili progledali, i on ga je podigao, i pogledao ga je, i onda ga je zgnječio i bacio dole. Jadno malo mače se malo teturalo unaokolo; baš kada smo odlazili. Pomislio sam, “To je...Možda kada dođem kući, Gospod će podići to malo mače, kao što je i onog pacova, majku.” Čuli ste tu priču jer ona je prošla ceo svet. Zato sam ja tada rekao, “Možda je to malo mače to što će oživeti.” To sam pomislio u svom srcu, ali ništa nisam rekao.

E-28 Te noći smo pecali, i sledećeg jutra mi smo–nismo ništa ulovili te noći sa našim štapovima zato što smo promenili mamac za plavu ribu, a one na to nisu išle. I negde po svitanju svi naši štapovi za pastrmke su bili aktivni. Ušli smo u mali zaliv, i lovili smo na mušicu bucova. To je malo veća plava riba. I tako, mi smo pecali te bucove na mušicu, a gospodin Lajl Vud je imao štap sa mašinicom. On je jednostavno zabacio, sa velikom dugačkom udicom, a jedna jadna mala plava riba ju je progutala skroz do dna svog malog stomaćića. On ju je iščupao, i rekao je, “Pogledajte tamo, čak se ni udica ne vidi.” On je zgrabio ribu ovako i iščupao je utrobu, škrge, i sve, iz nje, i bacio ju je u vodu, da bi iz nje izvadio svoju udicu.

Mala ribica je zadrhtala četiri ili pet puta, raširila je svoja mala peraja, i umrla je, ostala je tamo da leži na vodi. On je rekao, “Mala ribice, oteгла si svoje papke.”

Otišli smo dalje; ja sam rekao, “Lajl, nisi trebao tako izvaditi udicu.” Pokušavao sam da mu kažem; rekao sam, “stavi manju udicu.” On je bio seosko dete, znate, nije puno pecao. I, mala ribica je tamo ležala negde oko pola sata, i podigao se vetar i oduvao ju je nazad u struju, pored nekih ljljana, duž obale. Mi smo pecali, i ja sam imao; imali smo dobar ulov.

E-29 Iznenada se nešto dogodilo. Ja ove reči govorim sa ovom Biblijom otvorenom. Nešto se dogodilo, i došlo je pomazanje kakvo ja nikada nisam osetio. I Nešto je reklo, “Ustani.” I ja sam ustao. Lajl i Benks su bacili svoje štapove i posmatrali su. Lajl je rekao, “Šta mu je?”

Benks je odgovorio, “Gledaj; nešto će se dogoditi.”

I Nešto mi je reklo, “Kaži toj maloj ribici, i ona će ponovo oživeti.” Njene škrge su bile bele, izašle su joj na usta. Ja sam rekao, “Mala ribice, Isus Hrist ti daje tvoj život.” I Bog na Nebu Koji je moj uzvišeni Sudija, ta ribica se prevrnula i otplivala je u tu vodu što je brže mogla.

Gospodin Lajl Vud je pao u čamac. Rekao je, “To je bilo za mene jer sam rekao toj ribi, ‘Oteгла si svoje papke.’”

Ja sam odgovorio, “Ne, nije zato.” Rekao sam, “Ono što mene čudi je to što je Bog, veliki Jehova Bog, upotrebio Svoju silu da bi oživeo tu ribicu, a ja imam najmanje tristo spastične dece tamo na spisku, i molim se za njih da bi za njih video viziju: oko tristo spastične dece.”

Ja sam rekao, “To je jedna stvar koju ne razumem, to kako Bog može uraditi tako nešto za tu malu ribicu, a ljudska bića leže umirući, slučajni raka, leukemija, sve moguće bolesti, širom sveta, sa svih strana. A On, i pored toga, oživi ovu malu ribicu.”

Upravo tada je nešto reklo, “Marko 11:23,” isti Stih. Kada su gubavi ležali po celoj zemlji, bolest je ležala svugde, a Bog je upotrebio svoju silu da bi prokleo drvo...Bog je zainteresovan za to

drvo, za tu ribu; sve pripada Bogu. I On je prikazao Svoju silu da bi pokazao da je On Bog za drveće, On je Bog za ribe. I mala ribica je oživela. Ja to jednostavno nisam mogao razumeti; iako sam imao stih iz Pisma. Kako to može biti?

E-30 Fred Sotman, moj prijatelj, moj dobar prijatelj iz Kanade. On je ovde na skupu, negde, prošle godine je bio sa mnom na kampanji u Novoj Engleskoj. Mi smo otišli u Adirondek, gde sam se ja tada izgubio, to je bio jedini slučaj u mom životu da sam se izgubio u šumi. Želeo sam da pokažem bratu Fredu gde su bili moja žena i moja deca—to jest Bili, dok su čekali da se ja vratim tada kada sam se izgubio u toj snežnoj oluji te noći. I dok smo stajali tamo pored jedne male brvnare gde sam ostavio Medu i Bilija dok sam lovio medvede...

I, ja sam iskoračio u jednom pravcu, a Duh Gospodnji je sišao na mene i počeo je da me trese. I rekao je, Duh Gospodnji je rekao, “Postavljena je zamka za tebe, zato pazi šta govoriš.”

Frede, gde si? Da li si večeras ovde na skupu? Znam da je došao. Da, tamo nazad. Tako je. I mi smo otišli odatle, i rekao sam bratu Sotmanu, “Zapamti, OVAKO GOVORI GOSPOD, neka zamka je spremljena za mene. I neka se svako od vas moli da bih ja znao šta da uradim da kada se to dogodi postupim ispravno.”

E-31 I sledeće noći to se dogodilo. Đavo je poslao dve osobe, jednog mladića i jednu devojkicu da pokvare skup. To je bilo u, ne Novom Hemširu, nego u Vermontu. Fredi, ti se sećaš imena tog grada, to je bio glavni grad Vermonta. Mi smo bili baš na drugoj obali jezera Šemplejn. I dok smo bili na skupu ovaj mladić...Njih oboje su imali najmanje dvadeset i pet godina. Ali tako nemoralan čin u crkvi...Oni su sedeli na otprilike ovakvoj udaljenosti od mene. I kada sam ja počeo da propovedam, on ju je zgrabio, i zabacio je nazad njenu glavu, i legao je na nju, i poljubio ju je, i počeo je da bludniči, i da se ponaša užasno na skupu. Vratari ga nisu mogli umiriti. I ja sam mu rekao sa bine, rekao sam, “Mladiću, nemoj to da radiš; skrećeš na sebe pažnju dok ja propovedam.” On mi se samo smejao. Pomislio sam, “Oh, oh, evo toga, ovo je zamka, baš ovo.”

Ja sam nastavio da propovedam kao i do tada. Ali, on je počeo sa njom da postupa tako nemoralno, da sam ja morao ponovo da prekinem. Rekao sam, “Nemojte to raditi, gospodine, molim vas.” Rekao sam, “Ako hoćete da vodite ljubav sa tom mladom damom, izađite iz ove zgrade, ovo je religiozni skup.” Rekao sam, “Ne biste smeli to da radite. Molim vas nemojte to raditi dok ja propovedam.” Ja sam ponovo nastavio ali on je bio još gori.

E-32 I onda kada sam se okrenuo—rekao sam, “Nemojte...” Sotman mi je rekao, “Reci šta hoćeš, i to će biti urađeno.” Ja sam stajao tamo. Gospodin Mersjer, momak zadužen za kasete, i svi oni su stajali, brat Fred, i mnogi od njih koji su bili prisutni, znoj me je oblio. Nešto je reklo, “Kaži, ‘Slepilo,’ biće slepilo. Kaži, ‘Smrt,’ i oni će ih izneti napolje. Kaži bilo šta.” Ja nisam mogao da progovorim. Nisam mogao da se pomerim. I to je otišlo.

Pomislio sam, “Bože, šta da radim?” I okrenuo sam se, a on je stajao tamo, njegovo lice je bilo bledo, gledao je na mene. Pomislio sam, “Šta da kažem?” Onda sam se okrenuo, i izgledalo je kao da, pre nego što sam saznao šta sam rekao, rekao sam, “Opraštam ti to što radiš.”

To mora da je bilo to što je i trebalo reći. To je Bog iskušavao reakciju na akciju. Te noći mi je bilo otkriveno da sam rekao baš ono što treba. Znao sam da to sve vodi do nečega, ali šta je to bilo? Šta da radim?

Poznato vam je da morate paziti šta radite sa Božanskim darom. Setite se šta je Mojsije uradio? I zato sam ja morao reći ono što je ispravno. “Ja ti opraštam.” Znao da je Jovan, mladi Jovan, hteo jednom prilikom da spali Samariju zato što oni nisu hteli da ih nahrane.

Isus je rekao, “Ne znaš kog si duha. Sin čovečiji je došao da spasi život, ne da ga uništi.” I ja...Ti stihovi iz Pisma su se neprestano izlivali, celu noć. Nisam spavao. I to je bila postavljena zamka kojom je Satana hteo da me saplete i time da me natera da kažem. Međutim, Sveti Duh je bio tamo i rekao mi je unapred da pazim šta ću reći. Oh, dobrotu Božija, kakva je bila. To...Samo Njegova milost. “Pazi šta ćeš reći.” I od tada je došlo olakšanje.

Zatim, otprilike... Počinjem da primećujem stvari koje sam nesvesno izgovorio, ne znajući šta govorim, i to bi se i dogodilo na taj način. Pričaću vam o tome.

E-33 Jednog dana, ove jeseni, pre nekoliko nedelja, uzeo sam mali odmor pre dolaska na ovaj skup, bio sam u lovu na veverice. U našoj zemlji zečevi i veverice su skoro sve što oni love. Razlog što sam ja to uradio je da se malo opustim pre dolaska na ovaj skup. Gospodin Sotman je bio sa mnom tog jutra, on je iz Kanade došao da nas poseti i da malo bude sa nama. Nabavio je sebi kola za stanovanje i živi blizu nas, on i još neki prijatelj...

I, mi smo bili u lovu na veverice zajedno sa gospodinom Vudom. On, takođe, živi pored mene i kao prijatelj da bude sa mnom. I onda smo otišli u lov, i to je bio poslednji dan da sam ja išao u lov jer je trebalo naredne nedelje da idem u Vajoming. Sezona se zatvarala u utorak. A ovo je bilo u subotu, i to je bio poslednji put ove sezone da sam mogao ići u lov na veverice u državi Indijani. Oh, lov je dugo trajao. U Indijani ima puno lovaca na veverice. One su se bile proredile.

E-34 To jutro je bilo loše, vetrovito, duvao je vetar, a njih nema kada je dan takav. Otišao sam u šumu, išao sam do oko devet sati, ništa nisam mogao videti. Sišao sam dole do potoka, tada je u Indijani jako zahladilo. Negde oko prvog oktobra, tačnije, osmog oktobra. Otišao sam do nekih starih stabala američke platane. Veverice ne žive u ovom drveću; one ostaju u bukvi i hrastu i tako dalje, u debelom drvetu na kom ima puno lišća. I ja sam išao duž potoka, i učinilo mi se da sam video vevericu pored jedne male brazde. Tamo ima kukuruznih polja, a seljaci su brali svoj kukuruz, mnogi od njih su tamo brali kukuruz. "Pa," rekao sam, "ovog jutra nema veverica." I ovde nema ničega osim šipražja, u kom sigurno nema veverica. Stara orahovina, bez lišća, sa golim granama, i tamo nije bilo veverica. I ja sam rekao, "Sešću malo ovde dole, da se malo ugrijem." Zato što sam na sebi imao samo košulju bez kaputa. I seo sam između dva drveta gde su sunčevi zraci padali na mene, prislonio sam noge na drugo drvo, i bio sam u prlično udobnom položaju. Pomislio sam, "Možda ću malo odremati." Imam mali sat

sa alarmom, pa sam pomislio, “Uključiću alarm na satu, ako mi se desi da zaspim otići ću po gospodina Vuda i gospodina Sotmana u odgovarajuće vreme.” Oni su bili dalje u drugoj šumi. I tako sam ja namestio svoj mali budilnik–moj mali sat ustvari, i seo sam dole pored ovog drveta.

E-35 I baš kada sam seo dole da bi se malo ugrejao, taj stih iz Pisma mi se ponovo javio, “Sve što kažete, verujte da će se dogoditi ono što ste rekli; i biće vam to što ste rekli.” Pomislio sam, “Zašto mi taj stih neprestano dolazi kada ja o tome ne mogu da propovedam, jer o tome ništa ne znam? Ja ne mogu otići pred ljude i pokušati da im objasnim taj stih.” Sedeo sam tamo neko vreme; pomislio sam, “Jedno je sigurno u vezi toga. Ako ikada budu tražili od mene da propovedam o tome, ovako ću to uraditi. Reći ću, ‘Isus je to rekao učenicima i dao im je autoritet; to je bilo oko godinu i šest meseci pre nego što je dato pomazanje. Pa ako to nije bilo u pomazanju, to je bila druga strana pomazanja. I ako mi neko bude nekada postavio to pitanje, ja ću mu odgovoriti da je to bila druga strana pomazanja; to je jedino što znam. Kako je Isus još uvek bio živ; pomazanje nije bilo dano i On nije bio ranjen za naše prestupe, niti smo Njegovim ranama bili izlečeni. I tako, On im je dao silu druge strane pomazanja.’”

E-36 I tada, iznenada Nešto mi je progovorilo i reklo je, “A šta je sa prorocima?” Tada sam počeo da vidim; to je počelo da mi se otkriva. “Šta misliš da se dešava na skupu kada ti stojiš tamo? Da li misliš da si ti taj koji poznaje te ljude? Da li misliš da si ti taj koji može predvideti i reći tim ljudima da ćeš ti uraditi tu i tu stvar, i to i to što ti se dogodilo, i da će ti se to i to desiti? Da li misliš da si ti taj koji to govori?” O, Bože. To mi puno znači; to me nikada nije ostavilo.

I pomislio sam, “Sigurno da ne, Gospode. Ti si Taj.”

“Dobro onda, da li misliš da si ti taj koji govori?”

“Ne.”

“Da li misliš da su proroci bili ti koji su govorili? Zar nisi nedavno propovedao o tome da su proroci bili tako pomazani Svetim Duhom da nisu oni bili ti koji su govorili; Sveti Duh je bio

taj koji je vikao iz Njih. Zato bilo šta da kažeš ako si pomazan nećeš biti ti taj koji će to govoriti, Sveti Duh će biti taj koji će govoriti.”

Pomislio sam, “Ako to može...To je tačno. Ako neko, kroz pomazanje, posvećen Krvlju Isusa Hrista, može svoj život dovesti u sferu takve blizine sa Bogom da bude potpuno u Bogu, Isusovom Krvlju, da ne bude on taj koji govori, nego da Sveti Duh govori te stvari.”

E-37 I čim sam to rekao, pomazanje Svetog Duha me je zahvatilo kao nikada ranije u mom životu. Bog to zna. Podigao sam se; uplašio sam se. I Nešto mi je reklo, “Ovo je početak tvoje nove službe. Traži sve što hoćeš, i to će ti biti dano.”

Stajao sam tamo. Ja ne želim da budem fanatik, Bog zna da ja želim da budem razuman, i pravedan, i iskren, i veran. Ja imam pedeset godina, sigurno nije ostalo puno vremena pre nego što ću morati da odem i da se sretnem sa Njim. Ja želim da budem—da znam da je sve savršeno ispravno pre nego što napustim ovaj svet. Pomislio sam, “Neću zbog nečega da izgubim kontrolu nad sobom,” pomislio sam, “možda ja...” Ugrizao sam se za prst; rekao sam, “Ja ne spavam, ja ovo ne sanjam, i nešto nije u redu.” Potpuno sam se ukočio preko celog svog lica i svugde. Pomislio sam, “Možda sam to toliko proučavao da sam došao dotle da se ne mogu toga otarasiti.” I pomislio sam, obično kada pomazanje dođe u velikoj meri posle toga dolazi vizija. Pomislio sam, “Sačekaću ovde koji minut.”

E-38 Počeo sam da mašem rukama ovako i da šetam unaokolo, i Nešto je reklo, “Reci šta hoćeš, i to će ti biti dano.”

Čekao sam i slušao; pomislio sam, “Da li je to bio...Gospodine, gde ste?”

I ponovo sam to čuo, “Traži šta hoćeš, i to će ti biti dano. Ja potvrđujem ono što ću uraditi.”

A ja sam rekao, “Ali šta ja da...” Pomislio sam, “Sa kim ja to razgovaram?” Osećao sam se kao da sam skrenuo s uma. Pomislio sam, “Sa kim ja to razgovaram? Ja nikoga ne vidim. Gde je to Svetlo? Ono je obično To sa čim ja razgovaram. Ovde nema svetla. Ko si Ti? Šta hoćeš?”

Učinilo mi se da je Nešto reklo, “Traži šta hoćeš.” Tako je. Razmišljao sam o tom stihu: Marko 11:23, “Tražite šta hoćete.” Pomislio sam, “Šta da tražim.” Ovde nema bolesnih, šta da radim? Pomislio sam, “Tamo nema ničega—možda sam izvan sebe?” Rekao sam, “Šta bih mogao da tražim?”

I Nešto, razgovetno kao što čujete moj glas, je reklo, “Zar nisi u lovu? I nemaš divljač?”

Odgovorio sam, “Tako je.” Pomislio sam, “Je li ovo...Gospod,” rekao sam, “ako radim nešto pogrešno, oprosti mi.” Nije li to strašno? Ako radite nešto pogrešno. Rekao sam, “Gospode, ako radim nešto pogrešno, oprosti mi. Jesi li to Ti? Da li je ovo stih koji pokušavaš da mi objasniš? Da li je ovo taj novi korak do kog mi dolazimo? Ti si mi dao viziju i rekao si da će to biti potvrđeno u jednoj maloj zgradi negde na nekom skupu kada krenu šatori.” Rekao sam, “Da li to vodi do ovoga? Ako vodi, Gospode, onda ću Te ja uzeti za Tvoju Reč.”

E-39 Pogledao sam unaokolo, pomislio sam, “Naćiću nešto neverovatno.” I našao sam šipražje; rekao sam...Ja obično nameštam svoj nišan na pedeset jardi. Ja...Gospode...Ja ne pucam ako moja puška neće pogoditi muvu na pedeset jardi. Zato, ja sam...Ja pogađam veverice, nikada ih ne gađam ako su mi okrenute leđima, ili ako je njihova glava okrenuta; moram da je vidim kako treba i da je pogodim u oko sa puškom dvadeset-dvojkom. Ako to ne mogu, pustim je da ide. I onda...

I rekao sam, “Tu ima pedeset jardi,” što je otprilike dužina ove zgrade; rekao sam, “Tamo će doći mlada crvena veverica i staće tamo na tu staru голу granu i ja ću je odavde pogoditi.” I tamo je došla veverica. Uperio sam pušku, nanišanio sam, kroz mali teleskopski nišan sam video njeno oko, pogodio sam je, i ona je pala dole. Otišao sam da je vidim; pomislio sam, “Ona krvari; vizija ne krvari.” I pogledao sam je, uzeo sam je, i dodirnuo; to je bila prava veverica. Jako sam se uplašio. I pomislio sam, “To se jednostavno dogodilo, to je sve; to se jednostavno tako dogodilo.”

E-40 Krenuo sam dalje, pomislio sam, “A veverica ovde u šipražju? One bi se vratile tamo u šumu. One ne bi otišle tamo tek tako, a ja

sam u lovu celo jutro.” I zato sam stajao tamo neko vreme, i rekao sam, “Gospode, ako si to bio Ti, Biblija kaže, dva ili tri svedoka su dokaz. To se može dogoditi još jednom.” Pa sam se popeo na brdo i seo sam dole, i rekao sam, “Ponašam se kao da sam poludeo.” I rekao sam, “Sada ću se spremiti i poći kući.” Rekao sam, “To će...” Međutim, pomislio sam, “Mislím da ću pokušati.” I rekao sam, “Tamo će doći još jedna veverica i staće tamo u taj svežanj loze, tačno tamo.” Spustio sam svoj prst i pogledao sam nazad; nisam video nikakvu vevericu. Rekao sam, “Pa...” Pogledao sam nazad, i pomislio sam, “šta je to tamo?” Uperio sam svoj teleskop, a tamo je stajala veverica i gledala je pravo u mene, udaljena pedeset jardi. Pogodio sam je, otišao sam tamo i uzeo sam je, proverio sam da to nije bila vizija, i nije bila vizija, to je bila veverica. Ja se njima hranim. One... Podigao sam ovu, i pomislio sam, “O Bože.” Osećao sam se stvarno čudno. Pomislio sam, “Dve, ali Ti si rekao tri.”

E-41 Rekao sam, “Mislím da verujem da si to bio Ti, Gospode.” Rekao sam, “Možda ćeš Ti sada uraditi nešto za ljude; Ti ćeš pomoći Tvojím ljudima. Zato Ti se ja jako zahvaljujem, zahvaljujem Ti se, Gospodine.” Skinuo sam svoj šešir i rekao sam, “Jako Ti se zahvaljujem, Gospodine. Sada Ti verujem, i Ti ćeš uraditi nešto za Tvoje ljude, i ja to zaista cenim, dragi Oče.” I rekao sam, “Sada ja idem kući.”

On je rekao, “Ali ti si rekao da hoćeš tri.”

“Pa,” odgovorio sam, “da.” To je izgledalo kao da je nešto unutar mene. Nisam čuo glas, ali je nešto unutar mene to reklo. “Pa,” pomislio sam, “ovaj put to će biti tako radikalno da će morati da bude nešto natprirodno. I pogledao sam na zemlju, i prema toj zemlji se nalazio jedan veliki gladak stari panj sa jednom osušenom velikom starom granom. I rekao sam, ‘Dogodiće se da će se tamo na toj grani pojaviti mlada veverica, staće na njen kraj i gledaće na seljake kako seku svoj kukuruz,’ beru svoj kukuruz, ‘i ubiću je baš sa ovog ovde drveta. Tako će se to dogoditi.’”

E-42 Stajao sam tamo koji trenutak, nije bilo veverice, pogledao sam nazad. Bilo je prošlo oko pet minuta, nije bilo veverice. Pomislio sam, “E, sada je dosta. Svejedno, i onako je vreme da

krenem.” Rekao sam, “Bolje bi bilo da krenem.” I krenuo sam, i čim sam to uradio Nešto je reklo, “Ali ti si to već rekao. A Pismo kaže ‘Ako ne posumnjate u svom srcu nego verujete da će se...’” Haleluja. Čekao sam naslonjen na drvo. Pogledao sam na drugu stranu, pogledao sam nazad; nije bilo veverice. Čekao sam još deset minuta, nije bilo veverice. Rekao sam, “Kako je to uopšte moguće da se veverica tamo pojavi?” Pa sam rekao, “Mislim da ću nastaviti dalje, krenuću kući jer je vreme da odem po gospodina Sotmana i ostale, zato ću krenuti.” Krenuo sam tako.

Rekao je, “Da li ti sumnjaš?” Bog zna da nauči čoveka. “Da li ti sumnjaš u to što si rekao?”

Odgovorio sam, “Ne, ne sumnjam.” I baš kada sam to rekao, na toj grani se pojavila mlada veverica, došla je do kraja te grane, i stala je i uperila je svoj pogled na seljake. Sa tog mesta sam je pogodio, dobivši svoju treću vevericu. I rekao sam, “Idem da vidim da li ima još neka veverica na ovom području.” Oko tri sata sam kasnio da se nađem sa gospodinom Sotmanom i ostalima, nisam čak ni čuo neku. Otišao sam kući. Ispričao sam im to. To me je mučilo. Nisam znao šta o tome da mislim.

E-43 Oko dve nedelje kasnije bio sam dole u državi Kentaki gde je još uvek trajala sezona lova na veverice, sa mojim prijateljem, gospodinom Vudom i njegovim zetom. Ja sam stajao tamo dole, a on je otišao u lov tog jutra. I oh, vetrovito, a lišće svo otpalo sa drveća, loše vreme za lov na veverice. I zato smo mi...Dobri lovci nisu uspevali da ulove više od oko jedne veverice dnevno. Morali ste biti—imati lovačku pušku da biste je pogodili, a ja lovim... [Prazno mesto na kaseti—Urednik] “I dobićeš ih.”

Ja sam pomislio, “Nisam siguran u to. Teško da se to može dogoditi ovog jutra, veoma teško, i ovde nema veverica u ovo doba godine.” Bilo je jako hladno, na sebi smo imali puno odeće, ja sam drhtao od hladonoće. Pomislio sam, “Nema veverica.” Otrprilike ovako debeo pokrivač lišća je prekrivao zemlju, čuli smo se kao krdo antilopa.

I ja sam tako išao, i to me je ponovo zahvatilo i reklo je, “Traži šta hoćeš.”

I ja sam zastao, i spustio sam dole svoju pušku, skinuo sam svoj šešir, i rekao sam, “Nebeski Oče, ja sam ovde dole u ovim planinama; kakve su ovo stvari? Da li se to Ti obraćaš meni? Da li si to Ti, Gospode. Gde si? Ja obično viđam to–Tvoje Svetlo, gde si? Reci mi nešto, Gospode. Ako ima nešto što želiš da ja uradim, ja ću uraditi. Da li sam našao milost kod Tebe?” Rekao sam, “Samo mi reci nešto.”

Rekao je, “Traži šta hoćeš, i to će ti biti dano.” Ja sam odgovorio, “Onda ako si to Ti, ja ću ovog jutra dobiti moje tri veverice, sive veverice.” U Indijani su crvene. I rekao sam, “Ja ću dobiti moje tri veverice.”

Nešto je reklo, “Odakle će one doći?”

Ja sam pomislio, “Evo ga.” Mogao sam to čuti razgovetno kao što vi mene čujete. I rekao sam, “Jedna će doći odavde; jedna će doći od nazad, odande; a jedna će doći odatle.”

E-44 Naslonio sam se na jedno malo drvo i čekao sam nekoliko minuta. Nisam video nikakvu vevericu, bilo je već kasno, približavalo se vreme za odlazak. Pogledao sam nazad nasuprot brdu i gore, oko sto i dvadeset i pet jardi. Mislím da sam video kao da je nešto bilo na jednom panju. Siva veverica je veoma mala. Pogledao sam kroz mali teleskop, i nisam mogao videti da li je to bila veverica ili ne. Nastavio sam da to posmatram; ona je skočila sa panja, i nastavila je da se kreće pored stabla. To je bila jako velika udaljenost. Ali ja sam kleknuo dole na moje koleno i položio sam svoju pušku duž moje ruke, i ubio sam tu vevericu.

Rekao sam, “Zatim, sledeća će doći odavde.” Okrenuo sam se prema drvetu, i rekao sam, “Ona će doći odavde.” Čekao sam oko petnaest minuta, a onda evo veverice. Zato sam napunio pušku i nanišanio sam. Baš kada sam ja počeo da nišanim pojavila se još jedna veverica. Ja sam rekao, “Oh, slava Gospodu; evo još jedne; evo ih.” Ustao sam, pogodio sam prvu, ubio sam je na licu mesta, pogodio sam je baš kroz oko.

E-45 A onda je ova druga veverica skočila na stablo, odjurila je preko stabla, uzela je jedan hikori orah i počela je da ga jede, savršena udaljenost od oko pedeset jardi. Pomislio sam, “Evo još

jedne moje veverice, tu je prva, druga, treća, baš ono što sam tražio.” Položio sam svoju pušku i opalio sam, i pogodio sam stablo. Od oko sto i četrdeset i devet veverica ove godine, promašio sam samo pet. I zato, pomislio sam, “Kako sam promašio ovu vevericu?” To je nije uplašilo, skočila je, odjurila je na drugu stranu stabla i stala je i gledalo je unaokolo. Ponovo sam napunio pušku, pomislio sam, pomislio sam, “Sigurno ću je ovog puta pogoditi.” Nanišanio sam, baš u njenu dlaku, tačno u njeno oko, povukao sam okidač, pogodio sam oko dve stope ispod nje. Rekao sam, “Kako, ova puška ne valja. Nešto sa njom nije u redu,” ne razmišljajući. Onda je ona skočila sa stabla i odjurila je, bokom okrenuta prema meni. Ja sam rekao, “Dugo nisam pogodio vevericu s boka, ali ću proveriti da li je ova puška ispravna ili ne.” Rekao sam, “Sigurno ću je ovog puta pogoditi. Možda mi je samo hladno i tresem se.” I onda sam našao mali žbun i prislonio sam pušku na njega i nišanio sam dok nisam naciljao bok, nije bilo više od oko trideset i pet jardi, ta veverica je jurila niz brdo. Nanišanio sam tačno na bok, povukao sam okidač i ne znam ni gde sam pogodio; promašio sam je. U pušci je nestalo municije, pa je veverica otišla gore preko brda. Pomislio sam, “Tri puta sam je imao na nišanu i sva tri puta sam promašio, a tokom cele sezone sam promašio samo pet puta. Kako je to moguće?” Onda sam počeo da razmišljam, “Nisam mogao da pogodim tu vevericu. Rekao sam da će druga doći odavde.” Dve su bile tamo. Ali Njegova Reč je savršena. Razumete li?

E-46 Onda sam počeo da čekam, dok nije skoro pao mrak. Rekao sam, “Ako ova veverica dođe moraću da je gađam sa velike blizine jer ovde ima šipražja, a ona mora proći kroz njega, jer samo tuda može.” Pomislio sam, “Ovog puta to nije bilo tako. To pomazanje je možda–možda se slučajno dogodilo da sam naišao na ove dve veverice.” Otišao sam, zato, po moje dve veverice i krenuo sam kući. I krenuo sam preko doline, Nešto mi je reklo, “Šta sa preostalom vevericom?”

Ja sam odgovorio, “Pa, već imam dve, a sada je suviše kasno; jedva da mogu da vidim kroz moj teleskop (Razumete li?), suviše je kasno da bi pogodio još jednu.” I ja sam nastavio dalje; Nešto je reklo, “Okreni se i vrati se nazad i pogodi poslednju vevericu. Ti si

to već izgovorio.” Zato sam se okrenuo, nisam napravio ni deset koraka (Slušajte sada pažljivo.) i video sam vevericu kako se penje uz drvo na udaljenosti od otprilike šest ili sedam jardi od mene. Bilo je jako mračno, i da nije bilo svetla duž vrha planine ne bih je ni video. Nanišanio sam. Nisam mogao da vidim vevericu, gledao sam napred nazad. Pomislio sam, “Gde je?”

E-47 Posle izvesnog vremena izgledalo je kao kvrga koja je iskakala, pomislio sam, “To joj je glava.” Pa sam opalio. Veverica se sjurila niz drvo i čuo sam da je nešto udarilo u lišće; pomislio sam, “Sigurno je skočila.” I otprilike u istom trenutku, oko petnaest jardi odatle, druga veverica se popela na drvo. Rekao sam, “To je bila ta veverica, promašio sam je, jurila je okolo, i popela se na to drvo.” Pomno sam posmatrao. Bilo je jako mračno i vetar je jako duvao. Učinilo mi se da sam video neko lišće kako se sa nečim pomeralo; pomislio sam, “Svejedno, pucaću na to.” Opalio sam, čuo sam kako je ta veverica udarila o zemlju, tup. Ostala je na mestu mrtva. Rekao sam, “Promašio sam je na tom drvetu, ali sam je pogodio ovde preko, pomalo čudno.” Rekao sam, “Otićiću tamo i uzeću je.” I popeo sam se na brdo, i kada sam došao do ovog prvog drveta, tamo je ležala moja veverica, prva, baš onako kako je trebalo, upravo onako kako sam pokazao. Bog na nebu zna da je to istina. Baš onako kako sam pokazao... Otišao sam preko, rekao sam, “Ovo je četiri, On mi je dao jednu za dobar ulov. To je dobro.” Rekao sam, “Ja sam rekao tri a dobio sam četiri; to je dobro.”

E-48 I ja sam otišao preko da uzmem ovu drugu vevericu, ali nje nije bilo tamo. A ja sam znao da sam je pogodio. Pretražio sam sve u okolini. Čekajući, napipavao sam svojim rukama u mraku, kroz lišće. Razlomio sam jedno staro stablo i uradio sam sve ostalo što sam mogao. Pomislio sam da je samo povređena, i da je pobegla. Konačno sam našao malu rupu u jednom panju. Proturio sam unutra svoj štap i čeprkao sam njime, osetio sam da je nešto otpalo i rekao sam, “To je veverica, ali ova rupa je suviše mala da bi provukao svoju ruku; moram naći sekiru ili nešto slično da ga rasečem.” I stavio sam veliki kamen ili grumen uz njega i sišao sam dole.

I ispričao sam to svojoj braći kada sam sišao sa brda. Oni su počeli da slave Gospoda i da viču. Te noći sam to ispričao jednoj grupi ljudi sa planine koji su došli, koji su se sakupili. I svi smo slavili Gospoda. I jedan od mojih đakona, po imenu Toni, iz moje crkve, on je bio sa mnom. I te noći kada smo krenuli na spavanje, on se molio pred tim ljudima; rekao je, “Gospode,” zamolili smo ga da vodi molitvu, rekao je, “Gospode, kao potvrdu da je naš brat rekao istinu, dozvoli da on sutra pronade tu vevericu u tom panju da bismo znali da je rekao istinu.” Osećao sam se kao da mi je srce iskočilo. “Znati da sam im ja rekao istinu? O nečemu kao što je to i o tome reći laž? Sačuvaj Bože, takav licimer.” I pomislio sam, “Kako može čovek koji me voli i čovek takvog kalibra, čovek čija je žena ležala umirući na podu i koju su doktori ostavili, i za koju sam ja ponudio molitvu, ona je ustala i otišla je sa mnom u crkvu. Kako on može proveravati moju reč? Kako je to mogao reći?” Ostala braća su to razumela.

E-49 Sledećeg jutra za stolom, rano pre nego što je svanulo, on je rekao, “Brate Branhame, otićićemo gore i naćićemo tvoju vevericu; jednu ćemo danas sigurno imati, jer će ona biti unutra.”

Ja sam odgovorio, “Brate Toni, ti to nisi razumeo. Kada sam ja govorio pod inspiracijom, rekao sam tri veverice. Ta četvrta nema nikakve veze sa tim.”

On je odgovorio, “Bez obzira na to ona je u tom panju; tako ćemo znati.”

Pogledao sam preko stola i pomislio sam, “Brate Toni, zar ti sumnjaš u to da sam ti ja rekao istinu?” I to nikada nisam rekao; braća su se pogledala. Otišli smo u šumu. I kada smo napuštali vozila i kretali u različitim pravcima, ja sam pomislio da ću otići gore i da ću naći svoju vevericu, ako je ona tamo. I pomislio sam, “Vratiću se i rećiću to bratu Toniju.” Međutim, nešto me je neprestano pritiskalo. I ja sam otišao... To je bilo oko nedelju dana pre nego što sam ja došao ovamo. I ja sam krenuo gore, i kada sam krenuo tamo gore nešto mi je reklo, “Šta ako ta veverica nije tamo? Šta ćeš onda? Onda će tvoj đakon reći da to nije u redu.” Gospod

zna, ove reči su istinite, potpuno, savršeno, najbolje što znam u svom srcu.

Ja sam nastavio da idem, pomislio sam, “Nadam se da je ona tamo. To je sigurno; Ja se tome zaista nadam.” Ja nikada nisam rekao ništa o toj veverici; ona je bila... Vi svi razumete, koliko vas razume šta je to bilo? Naravno. Tri veverice su bile ono o čemu sam ja govorio. Četvrta sa tim nije imala nikakve veze. A Bog zna kako da nauči čoveka i šta da uradi.

E-50 I dok sam išao tamo gore, to pomazanje me je ponovo zahvatilo i reklo je, “Ako ona nije tamo, reci da će ona biti tamo i naći ćeš tu vevericu.”

Ja sam odgovorio, “Gospode, ja sada uzimam Tvoju Reč.” Rekao sam, “I ja ću naći tu vevericu.” Nastavio sam uz planinu. Pomislio sam, “Nema potrebe da se više bojim, jer ću je ja naći, to je sve. Ja sam to rekao. A Gospod je rekao da kada je to pomazanje na meni, i kada ja kažem nešto, da će se to i dogoditi. Zato idem dalje.”

Lovio sam svuda okolo; Pogledao sam, bilo je preostalo još oko petnaest minuta da se vratim nazad dole niz planinu. Pomislio sam, “Bolje bi bilo da odem po moju vevericu.” Otišao sam tamo gore i sklonio sam grumen sa rupe, počeo sam da napipavam unutra; mogao sam to dodirnuti. Uzeo sam to, osetio sam kao da je nešto palo dole, ovako, kao da je veverica bila na vrhu štapa i kao da je pala dole. Imao sam veliki lovački nož i uzeo sam jedan veliki kamen pa sam napravio rupu, dovoljno veliku da bi proturio svoju ruku. Pogledao sam tamo dole; kupio sam neko korenje a ono je padalo, neko korenje ispod—to je ležalo u ovom starom panju. Pomislio sam, “Oh, Bože, a mi treba da budemo tamo tačno u devet,” pomislio sam, “sada bez veverice.”

E-51 I zaista, to jutro je bilo užasno; bila je mećava i jurnjava. Pomislio sam, “Ovo je užasno.” I pomislio sam, “Postoji samo jedna stvar koju mogu da uradim da bi to dokazao. Gospode, to nije bila Tvoja greška. Jer si mi Ti to rekao, da kažem, i ja sam rekao za te tri i te tri su se pojavile. Međutim, brat Toni je to pogrešno razumeo; to je sve.” I rekao sam, “Idem nazad dole po njega i po

ostaluu braću pa ću ih dovesti ovamo i pokazau im gde je ovaj panj, da bi oni znali da sam ja—da sam ja želeo—da sam ja mislio da sam u pravu. Rekao sam im istinu o tome da li znam da je veverica ovde.”

I ja sam je stavio—krenuo sam niz brdo, i Nešto mi je reklo, “Ali ti si rekao, penjući se, da ćeš naći tu vevericu.” Amen. Oh, vi ne znate šta mi to donosi. “Rekao si da ćeš naći tu vevericu.”

Pomislio sam, “Gde bih je ja mogao pronaći? Ovde je šuma, nema ni jednog lista na drveću, a njih ima na sve strane. Evo drveta sa kog je ta veverica pala. Ovo je jedino mesto gde bi se ona mogla sakriti, to je ovaj panj, a ja sam iz njega izvadio sve sitnije stvari, u njemu nema ni jedne druge rupe, i ovo je jedino mesto.”

Međutim, On je rekao, “Ti si rekao da ćeš je naći.”

E-52 Ja sam unaokolo šutirao nogom lišće i slično; pomislio sam, “Oh, Bili, skrenuo si s uma.” I krenuo sam dole, krenuo sam...Reklo je, “Ali rekao si da ćeš je pronaći.”

Pomislio sam, “Tačno.” Rekao sam kada je to pomazanje bilo na meni, “Ja ću naći tu vevericu.” I ako je to potvrda moje službe koja ponovo počinje, onda ta veverica mora biti ovde negde. Rekao sam, “Ne mogu da je nađem, gde je?”

Nešto je reklo, “Pogledaj pod tim komadom kore.” I ja sam otišao i podigao sam—krenuo sam da podignem—rekao sam, “Da, slava Gospodu, ona je ispod ove drvene kore.”

I ja sam otišao tamo da podignem taj komad kore a nešto je reklo, “A šta ako ona nije tamo ispod?”

“Oh,” rekao sam, “ona će biti tamo.” I ja sam ga podigao, a tamo nije bilo veverice. I pomislio sam, “Ovo je malo čudno.” Rekao sam, “To je bila ista inspiracija koja mi je rekla da će te tri biti tamo; ta ista inspiracija je bila na meni kada sam rekao da će ona biti tamo, i zato je...” Ponovo sam pogledao tamo dole, i video sam samo nekoliko malih sivih dlačica koje su izvirivale ispod lišća. Razgrnuo sam ga, i tamo je bila moja veverica.

Onda pričajte o tome kako jedan mali Irac viče; trebalo je da me čujete dok sam silazio niz to brdo. Stvarno sam bio srećan momak. Otišao sam kući i ispričao sam to ostalima. I kako smo se

samo mi radovali. Brat Toni je rekao, “Brate Branhame, nisam znao da sam se tako molio.”

A ja sam odgovorio, “Ali jesi.” I brat Čarli i ostali su razgovarali o tome, kako se on stvarno tako molio.

E-53 I, dan pre nego što sam ja došao ovde na ovaj skup; mi smo krenuli u nedelju poslepodne. U nedelju poslepodne ja sam bio u kući tog čoveka koji ima paralizovanu ćerku. Ona je vezana dečijom paralizom još od kada je bila mala devojčica. A imala je oko trideset godina. Oh, bila je najbolesnije dete koje ste ikada videli. Molio sam se za nju nekoliko puta, video sam kako paralizovani ljudi skoro kao ona bivaju izlečeni, a koji su bili baš pored nje.

Fina porodica, kada bi imao vremena da vam ispričam priču o njenom ocu kada su ih doktori odbili, četiri doktora su promenili i oni su rekli, “Ne postoji nikakva šansa.” Ja sam ga ohrabrio i molio sam se i molio sam Boga da ga uzme, otišao sam kući, dobio sam viziju. I tamo je bio jedan propovednik koji mu se smejao jer je on verovao u božansko izlečenje. On mi je rekao, “Reci gospodinu Rajtu, OVAKO GOVORI GOSPOD, on će iskopati raku tog propovednika koji mu se smeje.” I on je to i uradio. I on je živ danas, zdrav i srećan. I stvari koje su se dogodile.

E-54 Ali ta paralizovana devojka koja je sedela tamo, nikada to nisam mogao razumeti, zašto mi On nije mogao dati viziju za nju. Gospodin Vud i ja smo tamo večerali. I ja sam otišao...On sprema vino za večeru gospodnju za stolove u crkvi. Otišao sam tamo da ga uzmem. A ova devojka mi je rekla; rekla je, “Brate Branhame, da li hoćeš da mi doneseš jednog zeca pre nego što se vratiš nazad?”

Ja sam odgovorio, “Naravno, Edita. Brat Vud i ja ćemo otići i donećemo ti zeca.” I uzeli smo pušku i izašli smo napolje. Išli smo neko vreme, i pogodili smo dva zeca, i vratili smo se nazad. Gospodin Rajt je za nas spremio večeru. Njegova ćerka je udovica. Oni su siromašni; vi zaista ne znate koliko su oni siromašni. Vi što živite ovde u Kaliforniji nećete znati šta su to siromašni ljudi dok ne sretnete nešto poput ovoga.

Ona živi u jednoj maloj straćari sa dve sobe gore na vrhu brda. Njen muž je poginuo pre dve godine na svom traktoru, bio je

alkoholičar. Prevrnuo se i slomio je svoj vrat...Jedan mali dečak ga je pronašao. I ona ima dva deteta od petnaest, šesnaest godina koja su u neku ruku zastranila nemajući oca. A ta jadna žena, mirna, ponizna, hrišćanka. Oh, nikada nisam čuo da je ona nekada u svom životu povisila svoj glas. Ona je kopala na tim brdima tamo gore, gajila je, na toj divljoj zemlji, pokušavala je da uzgaji malu parcelu kukuruza da bi odhranila tu decu. Oh, to je bio tako žalostan prizor.

E-55 I sedeli smo za stolom i razgovarali smo, oni mene stvarno vole. Oni imaju sobu koju ja zovem moja soba kada odem tamo. Nekada sam bio pastor u baptističkoj crkvi tamo u Miltaunu, i zato ja, imao sam svoju sobu kada sam bio sa Rajtovima. I rekao sam, kada sam govorio o vizijama; rekao sam, “Vi znate...” Rekao sam im šta će se dogoditi. Rekao sam, “To mora imati nešto; jedino što znam je da će to—ako se to ikada i dogodi na taj način, to će biti vera koju će Bog morati da mi da. Zato što kada to pomazanje dođe na mene, to izgleda kao savršena vera,” rekao sam, “u meni se pojavi nešto, nešto u čemu nema ni senke sumnje.” I ja sam rekao, “Oh, kako ja verujem.” Rekao sam, “Baš kao da sam imao vizije. Kada bi mi Gospod rekao u viziji, ‘Idi uradi određenu stvar, određenu...’” Zaista, u mom umu ne bi bilo nikakvog pitanja, jednostavno bih otišao i uradio to. To nikada ne greši, to se jednostavno mora dogoditi.

Vi morate verovati da to što radite...Morate imati veru i sigurnost. I ja to imam u vizijama. Kada vizija...Pazite, ovo možda zvuči radikalno, ali ako Gospod Bog Koji je sada na ovoj bini, i može reći tajne svakog srca koje je ovde, ili vam reći šta će se dogoditi ili šta neće...Znate to, imate svako veće priliku da to vidite. Ako bi mi On rekao da će Džordž Vašington sutra ustati iz groba na Nacionalnom Groblju, ja bih pozvao ceo svet da dođe i da to vidi. To je tačno. Ja Mu verujem. On me nikada nije izneverio. I ja viđam vizije od kako sam imao osamnaest meseci. I ni jednom to nije pogrešilo, i nikada neće, zato što je to Bog.

E-56 I onda, ja sam tako govorio. I rekao sam, “Ako bi mi Gospod rekao da će se određena stvar dogoditi kao—vaša paralizovana sestra koja sedi ovde, Edita...Oni su bili siromašni ljudi, ali ja sam bio

dobro ugošćen. Dobio sam veliku činiju pasulja, šarca, ispečenog sa kukuruznim hlebom, i sa šnitama crnog luka. I mogao sam to jesti. Ja sam na tome odrastao. I jeo sam i bilo mi je lepo. Mama Rajt mi je ispekla voćni kolač od višanja, znate, sa drveta koje sam joj ja pomagao da obere. Gospodin Rajt je u osamdesetim, a ona ima sedamdeset i nešto sa tom bolesnom devojkom. Ja sam bio spreman da uradim za te ljude sve što sam mogao. Siromašni...”

E-57 I razgovarali smo o izgradnji nove crkve tamo gore, tabernakla, i gospodin Rajt mi je rekao, “Kako idu prilozu u Tabernaklu?”

Ja sam odgovorio, “Brate Rajt, ja ne provodim tamo dovoljno vremena da bih to znao.”

Rekao je, “Znaš šta?” Rekao je, “Heti je htela da da pedeset dolara u prilog za tu crkvu, a brat Roberson, upravitelj te crkve, jedan od njih, glavni, nije joj to dozvolio.” Rekao je, “Zato što će za to njoj trebati oko šest meseci da iskopa tih pedeset dolara iz tih brda tamo.” I rekao je, “A ona je dala dvadeset, i brate Branhame, ona želi...”

Pomislio sam, “Znaš šta? Ja ovde u mom džepu imam dvadeset dolara. Meda mi ih je dala da kupim jaja.” Rekao sam, “Ja ću njoj dati tih dvadeset dolara pre nego što odem. I...Ona je daleko odavde, i vi to nećete znati. Zato sam joj ja kupio kocke leda i neke stvari, jer mi je nje bilo jako žao, ta majka pokušava da preživi na tom brdu.” I, pomislio sam, “Ja ću joj dati ovih dvadeset dolara, to je ono što ću ja uraditi. Kada budem odlazio ja ću ih samo ubaciti i ona će ih dobiti i to će biti njenih dvadeset dolara koje je ona dala za crkvu tamo gore.” I pomislio sam, “Ja ću joj to dati.”

Nešto mi je reklo, “Ali tvoj Gospod je jednog dana stajao pored jednog zida i video je bogate ljude kako stavljaju na hiljade dolara u kasu. I naišla je jedna mala udovica i imala je samo tri penija, sve što je imala za život. Šta bi ti uradio da si stajao tamo? Ti, kada bi video tu malu udovicu kako stavlja unutra ta tri penija pojurio bi i rekao bi, ‘Oh, ne, sestro, nemojte to raditi, nemojte to raditi, jer puno imamo ovde; nije nam to potrebno.’ Međutim, Isus njoj nije rekao da to ne uradi. On ju je pustio da to uradi. Jer je znao

da On ima nešto spremljeno za nju (Razumete li?), nešto bolje.” Razumete li? On ju je pustio. Bog voli dragovoljnog davaoca.

I ja sam rekao, “Onda ću ja ostaviti moje pare u mom džepu (Razumete li?), onda je to u redu; ostaviću da tako bude jer možda Gospod...”

E-58 Mi smo sedeli tamo, i ja sam rekao, “Ova vizija koja je došla...” Slušajte sada pažljivo, uskoro ćemo preći na nešto drugo. Setite se, ovo se desilo pre manje od dve nedelje, ili baš pre oko dve nedelje. Ja sam rekao, “Ono što me zbunjuje, brate Vud...” On je sedeo, otprilike ovako, pored mene, miran za stolom, malo predvorje napolju je bilo ograđeno; oni su ga ogradili da bi pokušali da od njega naprave još jednu sobu. Kuće sa kosim zaštitnim daskama i šindrama, rupe svugde po njemu...I ja sam rekao, “Ovo me je oduvek mučilo. U vezi ovih veverica,” rekao sam, “gde...Brate Vud,” rekao sam, “trebalo bi da smo mi dobri lovci na veverice. Ja sam lovac od detinjstva.” I rekao sam, “A ti si stručnjak za lov.” I rekao sam, “Od malena lovimo veverice. U takvim uslovima, brate Vud, odakle su te veverice došle?” Ja sam rekao, “Nikada to neću razumeti. Ja sam stajao tamo i gledao sam preko zemlje, i rekao sam, ‘Baš tamo će se pojaviti veverica.’ A ja sam tamo sedeo četrdeset i pet minuta. I pre nego što sam spustio svoj prst, pojavila se veverica. I svaki put je bilo tako. Veverica se pojavila ni odkud.”

E-59 I rekao sam, “Prema mom mišljenju jedino što bi to moglo biti je ovo, kada je Bog pokušavao da kaže Abrahamu, kako će ga On blagosloviti.” Rekao sam, “Ako je ovo moja nova služba koja dolazi, nešto veće, to će On konačno i potvrditi u toj maloj zgradi...” Rekao sam, “Ako je ovo to, kao Abraham, ono što je Abrahamu bilo potrebno je bila žrtva umesto njegovog sina, u Postanku 22. I kada je onda Bog zadržao njegovu ruku da ne bi žrtvovao svog sina, tamo se pojavio ovan. Odakle je taj ovan došao? On je bio sto milja udaljen od civilizacije, tri dana putovanja da bi se tamo vratio. Svaki čovek može prepešačiti dvadeset i pet milja dnevno. Ja sam često pešačio trideset i trideset i pet milja. A danas mi putujemo kolima i tako dalje. U tim danima jedini način

putovanja je bio ili jahanjem na magarcu ili pešice. A on je bio udaljen tri dana, i onda je podigao svoje oči i u daljini je video planinu. I osim toga, on je bio gore na vrhu jedne planine gde nije bilo vode. A šta bi ovan radio tamo gore? Njega bi ubile divlje zveri ako bi on bio udaljen od civilizacije. Odakle je došao taj ovan? To je razlog što je Abraham nazvao to mesto Jehova-jireh, Gospod će za Sebe obezbediti žrtvu. On je sposoban da je stvori Rečju.”

Ja sam rekao, “Ako je Gospod tamo potvrđivao moju službu, da mi pokaže da će On pomoći Svojim ljudima i da će dozvoliti meni da to uradim,” rekao sam, “onda će isti Jehova-jireh...Meni je bila potrebna veverica kao što je i njemu bio potreban ovan, i ja verujem da je nju Jehova-jireh postavio tamo Njegovom istom izgovorenom Rečju. To sigurno nisam bio ja, jer ja nisam znao šta sam govorio. On je to Sam rekao.”

E-60 I mala tiha sestra Heti, sedela je tamo nazad, na glavi je imala mali prašnjavi šešir, onakav kakav tamo nose seoske žene. I obukla je jednu čistu haljinu da bi došla da pomogne svojoj majci da mi spremi večeru. I sedela je sa svojom rukom ovako, i rekla je, “To nije ništa drugo do istina.” Ona je rekla pravu stvar. Evo moje Biblije, i ovo govorim kao Božiji sluga. Ja sam jedva čuo ono što je ona poslednje rekla. Njena majka je pokušavala da kaže nešto, ali ja to nisam razumeo. Ja...

Baš kada je ona to rekla, rekla je pravu stvar. Duh Gospodnji mi je rekao, “Reci joj da traži šta hoće, i ti joj to daj.”

Nisam mogao da progovorim. U toj sobi svi su se čudno osećali. Ja sam rekao, “Sestro Heti.”

Ona je odgovorila, “Da, brate Branhame.”

Ja sam rekao, “OVAKO GOVORI GOSPOD, kaži bilo šta što hoćeš; bez obzira šta je to. Ako želiš da saznaš da li je Bog dao ovu službu, kaži bilo šta što želiš. OVAKO GOVORI GOSPOD, ako ti to budeš rekla, ja ću to reći posle tebe i ti ćeš to dobiti baš ovde.” Tamo je osmoro ljudi stajalo i gledalo...

Ona je odgovorila, “Brate Branhame, šta da kažem?”

Ja sam rekao, “To zavisi od tebe.”

E-61 Tamo je sedela paralizovana sestra, njen ostareli otac. Ona je bila siromašna, ona je mogla da traži novac. Mogla je da traži bilo šta što je htela. Ja sam rekao, "Traži bilo šta što je u tvom srcu, bilo šta što želiš; ti to traži, i OVAKO GOVORI GOSPOD, ja ću to reći posle tebe i ti ćeš to dobiti."

Ona je rekla, "Spasenje moja dva sina."

Ja sam rekao, "Dobila si to, u Ime Gospodnje." I ta dva moderna iskvarena momka, koja su mrzela na samu pomisao o Hristu su zgrabila jedan drugog i počeli su da u vici izgovaraju Božije blagoslove. Sila Božija je pala na to mesto. Benks je pao na svoj tanjir. Ja nisam znao šta se dešavalo tokom otprilike deset minuta.

Prijatelji, da li shvatate šta je to bilo? Ja nikada u celom svom životu nisam osetio takvo pomazanje. Prvi put da se to ikada desilo ljudskom biću, to je zaobišlo bogate, to je zaobišlo sve ostalo, i dato je jednoj jadnoj udovici koja je živela tamo gore na brdu. Bog je znao šta je ona tražila. Njena dva sina su bila slavno spašena istog trenutka kada je to bilo rečeno. Da je ona tražila deset hiljada dolara, to bi joj bilo dano. Da je ona tražila izlečenje svoje sestre, to bi joj bilo dano. Sve što bi tražila bilo bi joj dano.

E-62 Ja verujem da crkva živoga Boga sada dolazi u sferu kada će uzdrmati ceo svet. Ovo je prvi put od vremena Isusa iz Nazareta da se to dogodilo ljudskom biću. "Traži bilo šta što želiš, i to će ti biti dato, bilo šta što hoćeš." Zar ne vidite kako se ispunjavaju reči Isusa Hrista? Oh, to će se zaista uskoro dogoditi. Ja čekam da se to dogodi na ovom skupu. Ja sada čekam da se to dogodi, da to pomazanje padne na celu crkvu živoga Boga, i ona će se podići na svoje noge kao moćna armija u maršu. Bolesni će biti izlečeni rečju; slepi će progledati; gluvi će dobiti sluh; mrtvi će ustajati; i Božija sila će potresti svet sa crkvom živoga Boga. Mi se nalazimo u ostvarenju toga. Ja verujem da će to uskoro doći. Ja verujem da će to biti baš na takav način. Ja verujem da će to uskoro zahvatiti Božiju crkvu, i to će započeti probuđenje koje će potresti svet. Ja to verujem.

E-63 Gospod Bog neba, Koji je stvorio nebo i zemlju, čiji sam ja sluga, i sada stojim ovde pred vama, i u Ime Isusa Hrista, te reči su istinite. Oh, mi smo blizu nečega. Moje srce čeka sa uzbuđenjem. Ja čak ne mogu ni da se odmorim u mojoj hotelskoj sobi. Prošle noći nisam mogao uopšte da spavam. To me nije napustilo; to... Nisam mogao da spavam dok sam bio na putu ovde napolju; nisam spavao po oko dva ili tri sata svake noći. Jednostavno ne mogu da se odmorim jer znam da će se nešto dogoditi. To da će naš Bog doći na scenu je sigurno kao i što je sigurno da mi stojimo ovde.

Sigurno kao i tada kada je On rekao za rasuđivanje na ruci i tajni srca, On je obećao još nešto, i evo toga već potvrđenog među ljudima. Ljudi su stajali tamo...Prošle nedelje ujutro u našoj crkvi tamo u Džefersonvilu, odnosno u nedelju, ima već nedelju dana, kada sam ja to rekao, tamo je stajala cela porodica Rajt i dala je svedočanstvo. Blagoslovi nikada nisu napustili tu kuću. Oni su rekli da samo—to ne izgleda kao isto mesto. Ta mala ženica koja nikada u svom životu nije vikala, pretpostavljam, dok ona—od kako je beba, mogli ste je čuti na daljini od tri gradska kvarta kako više proslavljajući Boga. A sila Božija je—mi smo se tako skamenili da ja nisam mogao da progovorim; morao sam izaći iz zgrade. Ja sam bio pomazan Božijom silom. On je Bog. On živi.

E-64 Osećam da je jedna velika stvar neophodna. Sveti Duh mi sada govori o, mislim da bi trebalo da odvojimo jedno veče, trebalo bi da ove večeri posvetimo sebe. Da li i vi tako mislite? Da li ste spremni, Božija crkvo? Da li ste spremni za takav korak? Da li ste sahranili svaki greh u Krvi Isusa Hrista? Da li ste priznali sve svoje greške?

Oh, propovednici Evandjelja, moja draga braćo, govorim vam istinu, i zato mi pomozite, Bog zna da je to istina. Mi se približavamo nečemu što je sada na dohvat ruke. Ja ne znam gde, kada, ili kako, ali sam vam rekao potpunu Božiju istinu, i Bog zna da je to istina. Sveti Duh je sada ovde, i daje izlečenje. Hajde da večeras izlečimo naše duše; hajde da naše stanje dovedemo u red.

E-65 Ja sam rekao Biliju da večeras ne daje molitvene kartice. Nisam želeo molitveni red. Želim posvećenje. Želim da ova crkva

pride zaista blizu Bogu. Želim da se ona tako približi Bogu da kada—bi mi mogli na ovom skupu ovde, da to prođe u sili kroz ovu crkvu ovde. Kažem vam: kada se to bude dogodilo, dolazak Gospodnji je na dohvat ruke. Neprijatelj sa njihovim atomskim bombama navaljuje kao poplava. Duh Božiji neprestano podiže zastavu protiv toga [prim. prev. pogledati: Isaija 59:19].

I setite se, kada sam vam govorio o—od rasuđivanja, uzimanja za ruku, do tajni srca, kako se to svaki put ispuni, tako se i ovo dogodilo baš onako kako je to reklo da će se dogoditi. I to se potpuno slaže sa Pismom. Kao što vam je dokazano za otkrivanje tajni srca, kako je Isus pogledao na veliko mnoštvo ljudi, i otkrio je, i mogao je reći ko je dotakao Njegovu odeću, i tako dalje, kako će ta kiša, pozna kiša, rana i pozna kiša biti zajedno, kao što je juče rečeno. To je tačno.

E-66 Ne boj se, Božija crkvo. Znam da imate mnogo nedoumica među sobom. Imate puno uspona, i padova, i svega ostalog, ali i dalje ste vi crkva živoga Boga; milošću Božijom jeste. Bez obzira šta ste uradili, ili kako ste uradili, Bog vam oprašta vaše grehe; On želi posvećenje.

Kako je Valam pogledao dole na Izrael i rekao, “Oni rade sve moguće prljave stvari.” Ali on nije video da su oni bili crkva živoga Boga. Tamo je pred njima bila ta udarena stena i ta mesingana zmija, pomazanje koje je tamo bilo za njih. I svakoga od vas ko je kršten Svetim Duhom, Krv Isusa Hrista čisti od svakog greha. Haleluja.

Duh Gospodnji je sada ovde. To kažem u Ime Gospodnje. Ako neko to ne veruje, neka kaže Bogu za svoju bolest i videće. Proverite da li je to istina.

E-67 [Dati su jezici i tumačenje—Urednik] Amen. Primetio sam da je neko sumnjičav. Dozvolite mi da razjasnim ovo; neko je rekao malo reči. A neko drugi je tumačio više reči. Ta žena je prešla iz tumačenja u proroštvo. To je tačno tako. Shvatite to kako treba; to je tačno. Ona je rekla istinu. Amen.

E-68 Sveti Duh je ovde, Sila živoga Boga. Bolesni, vi ne morate biti bolesni. Da li to verujete? Gde je neko ko je paralizovan,

bolestan? Na primer vi tamo u invalidskim kolicima? Da li verujete? Verujete li?

Tamo nazad sedi jedan čovek, gledam prema njemu, nosi crvenu kravatu. Anđeo Gospodnji stoji iznad tog čoveka. Ja ga ne poznajem: ipak on ima kataraktu na svojim očima. To je tačno. Vi niste odavde: Solt Lejk Siti. Ovo je vaše poslednje veče ovde. Vi želite da se vratite nazad i da ozdravite? Onda ustanite i primite svoje izlečenje; verujte to. Amen. “Ako možeš verovati...” Imajte veru u Boga.

Vi što tamo sedite u tim invalidskim kolicima, vi umirete. Smrt vas je zasenila rakom. Vi ne možete živeti. Da li verujete da je Gospod Bog, da li verujete da je On među nama? Ustanite na svoje noge, gurnite nazad vaša invalidska kolica i idite kući.

Šta je sa vama ovde, neko odatle? Što...Gospodin Hemond, šta je sa vama? Da li verujete da vas Gospod Bog može izlečiti? Vi ste sedeli tamo i molili ste se. Da li verujete da će vas On izlečiti? Ako verujete, verujte i idite kući, ozdravite. Haleluja.

E-69 Gospod Bog je među Svojim ljudima. Da li to verujete? Ustanimo svi. Ovo je čas Božanskog posvećenja, ako možete verovati. Gospod Bog zahteva posvećenje. On se ne može probiti do nas dok se mi ne predamo dovoljno Njegovoj volji, Njegovoj sili. On se ne može probiti dok se naša srca ne očiste toliko od greha i stvari sveta, da se Sveti Duh može izliti na nas i toliko nas sada okružiti, kao što je mene upravo sada.

Kako ja znam ove stvari? To nisam ja; On je taj koji govori. Ja sam rekao istinu o Njemu. Nešto novo dolazi. Pazite i gledajte, to se već događa. Da će to doći je sigurno koliko je sigurno i to da ja stojim na ovoj bini. Dobro, spremite se za to, da primite Gospoda Boga u velikim blagoslovima. Crkvo Božija, crkvo živoga Boga, svako od vas, odvojmo ovo veče za ovo, posvećenje, posvećenje Bogu. Da vi uzmete...

Vi što ste bolesni, zaboravite svoju bolest. Jer Bog neba stoji ovde. Gde je On? Svuda iznad vas, svuda kroz vas, svugde u vama. Bog neba...Sigurno da jeste. Podignite svoje ruke, podignite svoje glasove. Posvetite sebe Gospodu.

E-70 Gospode Bože, ja posvećujem sebe. Pomozi mi u ovoj novoj službi, Gospode, da me Tvoja sila, i Tvoja snaga, i Tvoja milost pomaže Svetim Duhom, i da Ti posvetiš ovu crkvu i ove stvari koje sam ja rekao o ovim životinjama koje si Ti stvorio Rečju. Gospode Bože, dovedi Tvoju crkvu u silu, uzmi je pod Svoju brigu, i ispuni je Svetim Duhom. O Gospode, oprosti grehe ove crkve. Oprosti naše nesuglasice, Gospode, i izli sa visine krštenje Svetog Duha u svežini kao novinu na Svoje ljude. Daruj to, Gospode.

E-71 Podignite svoje ruke visoko, slavite Ga. Pevajte slavne hvale. Posvetite sebe Njemu. Taj čovek što je ustao iz invalidskih kolica proslavlja Boga sa svojim rukama visoko podignutim. Taj čovek što je bio u invalidskim kolicima je ustao i slavi Boga. Haleluja. Dajte Mu slavu, svi vi. Neka Sveti Duh preuzme skup i neka ga uvede u posvećenje. Neka svako od vas preispita svoje srce i neka iščupa ceo koren gorčine. Izvadite sav greh, svu neveru, svu sumnju koju ste imali u svom srcu; izbacite to napolje. Spremite se; Sveti Duh će uraditi velike stvari među vama.

E-72 Gospode Bože, poslušaj molitvu Tvoje dece, koja sebe posvećuju Tebi. Mi dolazimo sa verom. Mi Ti verujemo, Gospode; mi Ti verujemo svim svojim srcem. Mi se kajemo za naše grehe. Gospode, oprosti mi sve moje greške. Oprosti mojoj braći propovednicima sve njihove greške. Oprosti crkvi njene greške. Gospode Bože, zaista duboko posveti naša srca sa ljubavlju i sa silom i sa posvećenjem. Dozvoli Gospode da nađemo milost kod Tebe. Izli Tvoju slavu. Mi ne bismo uradili ništa pogrešno. Ja verujem da bi svaki čovek koji je ovde postupio na isti način te noći kada je bilo dato da se kaže nešto pogubno za tog momka. Mi ne bismo koristili Tvoju silu za zle stvari. Mi bismo je upotrebili, Gospode, samo za Tvoju slavu da bismo izlečili Tvoju bolesnu decu.

Oh, Gospode, pošalji Tvoju silu, pošalji je na nas, Gospode, ne zato što mi to hoćemo, nego za slavu Božiju. Neznabošci besne, oni govore...Misle o praznim stvarima. Ali dozvoli da Sveti Duh ponovo protrese ovo mesto gde smo mi sakupljeni, i gde pričamo priče o sili Gospoda Boga. Daruj to, Gospode. Dozvoli da huka

silnoga vetra produva svako srce, da spali svaki greh, svu bezbožnost, sve sumnje, sve strahove, i neka svaka osoba postane svetac posvećen Tebi. Čuj nas, O Gospode. Dozvoli da mi odavde odemo sa hrabrošću. Dozvoli da odemo sa dubokim postojanim mirom u našim srcima, sa pravom verom koja će premeštati planine, tamo gde mi budemo hteli. Daruj to, Gospode.

E-73 Blagoslovi moju braću propovednike. Blagoslovi sve koji su prisutni. Blagoslovi bolesne ljude. Ti si ovde izlečio bolesne. Evo bolesnih, koji su sedeli u invalidskim kolicima ustali su, oni sa štakama ih bacaju na pod, bolesni Te proslavljaju sa podignutim rukama. Mi Te volimo, Gospode. Mi Ti verujemo; mi znamo da si Ti Bog. Mi znamo da ovo što je traženo, Ti si rekao, “Kada se molite, verujte da ćete dobiti to što tražite, i to će vam biti dano.” To je Tvoja Reč Gospode; mi to verujemo, i naše molitve. Oh, hvala Ti, Gospode Isuse, za Tvoja obećanja, jer je svako od njih istinito. Ona su svakome da i amen. Čuj nas, Gospode. Govori kroz nas i upotrebi nas za Tvoju slavu. Mi sebe posvećujemo Tebi. Mi posvećujemo sebe.

Ja, Gospode, večeras ponovo posvećujem sebe nad ovom propovedaonicom. Gospode Bože, iskušaj me, ako ima u meni nešto zlo, ukloni ga, Gospode. Ako ima nešto za šta bi me Ti mogao upotrebiti da bi pomogao Tvojim ljudima dalje u bolju službu, u bolje razumevanje Boga, evo me, Gospode, govori i Tvoj sluga će čuti. Ja ću odgovoriti, Gospode, samo reci i ja ću uraditi sve što mi Ti kažeš da uradim.

Gospode Bože, dozvoli da nađem milost kod Tebe, ne za moju slavu. Ti si me iskušao u ognju toga, Gospode, nego za pomoć Tvojim ljudima, i radi Tvojih ljudi koji su sada rasejani širom sveta. Neka oni postanu kao jedna crkva, kao jedna celina, kao jedno...Dozvoli da stojimo kao jedna osoba u sili uskrsnuća. Molim te da izliješ Tvoju Silu i darove na Tvoju Crkvu što će biti nešto neverovatno za svet, Gospode, to će svim ljudima pokazati šta su oni propustili. Daruj to, Gospode. Mi Ti upućujemo ove molitve radi odgovora, verujemo da ćeš Ti to uraditi, u Ime Tvog Sina, Isusa Hrista. Amen.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim

Jer je On prvo ljubio mene,

E-74 Da li Ga volite? Podignite svoje ruke ovako. Samo podignite svoje ruke i proslavljajte Ga, svim svojim srcem. Samo Mu dajte slavu.

...krstu Golgote.

Ja Ga ljubim, (Da li je zaista tako? Amen.)

Jer (Zašto?) prvo ljubio...(Da li Ga stvarno volite?)

Samo sada podignite svoje ruke. Slavite Ga.)

...spasenje

Na krstu Golgote.

E-75 Oh, nije li On predivan? Nije li On velik? Da li osećate kao da je Sveti Duh, Hristova Krv oprala vaše srce od greha, da li se sada osećate dobro? Koliko vas je ponovo predalo svoje živote Bogu, podignite svoje ruke. "Ja sebe predajem Tebi, o Gospode, Ti si moj Bog; moj Spasitelj je Isus Hrist. I ja sada sebe potpuno predajem Tebi za Tvoju službu." Neka tako bude u vašim srcima. Ja verujem da će Bog uraditi veliku stvar među nama. To je već počelo. I ako je to ovako počelo, kakvo će to biti posle nekog vremena? Neka je blagosloveno Ime Gospodnje.

E-76 Dobro, hajde da sada otpevamo ovu dobru staru pesmu crkve pre nego što odemo, "Moja vera gleda gore ka Tebi." Na tome mi stojimo; to je jedina stvar koja će pomeriti planinu. To je kada vas Bog mora pomazati takvom verom da ona ne može omanuti. "Moja vera gleda gore ka Tebi," hajde da je otpevamo sa našim srcima, i našim rukama, i našim srcima podignutim Bogu. Sada svi zajedno.

Moja vera gleda gore ka Tebi,

Golgotsko Jagnje,

Spasitelju božanski;

Čuj me sada dok se molim,

Ukloni sav moj greh,

Niti mi dozvoli da—ovog dana

Budem ceo Tvoj!

Pognimo naše glave dok...[Brat Branham počinja da pevuši–
Urednik]

...ja koračam kroz mračni lavirint života, (Na
polju...)

I tuga svuda oko mene,

Budi Ti vodič moj;

Reci mraku da postane dan,

Odagnaj tugu i strah,

I ne dozvoli mi da ikada zalutam

Od Tebe daleko.

[Brat Branham počinja da pevuši–Urednik]...?...